

Rosmalla

Heemkundekring Rosmalen

Jaargang 22 - Nummer 1

COLOFON

Rosmalla (ISSN 0925-2894) wordt vier keer per jaar uitgegeven onder eindverantwoordelijkheid van het bestuur van de Heemkundekring Rosmalen.
Gevestigd in Perron 3 Rosmalen
Postbus 64 5240 AB Rosmalen

www.heemkundekringrosmalen.nl
info@heemkundekringrosmalen.nl

Bestuur Heemkundekring Rosmalen:

- Rien van Grunsven, voorzitter
- Secretaris: vacature
- Henda Pennings, penningmeester
- Wilma van Creijl, bestuurslid
- Kitty van der Doelen-Crane, notulist

Werkgroep Redactieraad 'Rosmalla':

- Gerrit Mol
- Frans Vos
- Michiel van Heumen
- Wil Coppelmans (lay-out en tekstverwerking)

Productie:

- Druk: Nextprint B.V. Rosmalen

Losse nummers:

- € 5,50 per uitgave

Distributieadres:

- Henda Pennings
Vliertwijksestraat 4c
5249 RH Rosmalen

Kopijadres:

- Heemkundekring Rosmalen
Postbus 64 5240 AB Rosmalen
- g.mol@ziggo.nl

Ledenadministratie:

- Henda Pennings
Vliertwijksestraat 4c
5249RH Rosmalen

Iedere auteur draagt persoonlijke verantwoordelijkheid voor zijn of haar artikel. Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd tenzij bronvermelding plaatsvindt.

JAARGANG 22 - NUMMER 1 MAART 2012

Inhoudsopgave	Pagina
<i>Redactie</i>	Voorwoord 2
<i>Henk de Werd</i>	“Van Pinxteren, ók mi de Pösse” 2
<i>Carl Horn</i>	Cultureel Funerair Erfgoed in Hintham Deel 2 23
<i>Henk van Bakel</i> (met medewerking van <i>Krien van Hirtum</i>)	Familie van der Velden 27
<i>Redactie</i>	Nogmaals Harry 30
<i>Tiny Kappen</i>	Katholiek Thuisfront 31
Heemkundekring Rosmalen dankt de sponsors	36

Foto omslag:

Gezicht op Rosmalen met Lambertuskerk, gezien vanuit het noordoosten. Aquarel uit 1815, gemaakt door een zekere P. Testas en ondergebracht in de Brabant-Collectie van de Universiteit van Tilburg.

P. Testas is Mr. Pieter Testas (1799 – 1866) of diens vader Mr. Pieter Hendrik Testas (1761 – 1819), beiden uit Amsterdam. Laatstgenoemde was getrouwd met een dochter van de Rosmalense dorpssecretaris Johan Adriaan Esser. Deze familierelatie verklaart het bestaan van een aantal vroeg 19e-eeuwse aquarellen van Rosmalen van de hand van Testas, aanwezig in de Brabant-Collectie

Voorwoord

Daar is ie weer: hèt blad voor ieder die geïnteresseerd is in de geschiedenis en de mensen van ons dorp. U mist enkele vaste rubrieken. Daarvoor in de plaats andere verhalen, niet minder informatief en goed leesbaar. Als redactie moet je (gelukkig) wel eens keuzes maken. Laat ons horen wat u er van vindt. Veel leesplezier!

De redactie

“Van Pinxteren, ók mi de Pòsse”

Henk de Werd

(In dankbare herinnering opgedragen aan wijlen Toos v.d. Els – van Pinxteren, oud-actief-lid van de Heemkundekring Rosmalen)

Afbeelding 01; Op deze foto, gemaakt bij de tentoonstelling Rosmalen 700, in het jaar 2000, zien we Toos v.d. Els van Pinxteren zittend, uiterst rechts.

Inleiding

In Rosmalen gaat al heel lang de anekdote, dat een Van Pinxteren zich meldde bij zijn nieuwe baas met: “Van Pinxteren, aangenaam.” De baas keek verbaasd op en zei: “Vergist u zich niet. We zitten in de Paastijd.” Als antwoord kreeg hij te horen: “Ók mi de Pòsse, hèite wèllie Van Pinxteren.” “Èn zó is ’t mar nèt”, zou Driek van Grette zeggen.

De naam “Van Pinxteren” is overigens een veel voorkomende achternaam in Rosmalen en de omliggende dorpen Nuland, Heesch, Berlicum, Middelrode, Heeswijk, Dinther, Den Dungen en Sint-Michielsgestel. Dat heeft waarschijnlijk alles te maken met hun beroep van landbouwer en/of metselaar. Als boerenknechten verhuurden ze zich in de omgeving en ook als metselaar trokken ze naar de dorpen in de omtrek. Ik ben er dan ook van overtuigd, dat, wanneer men nog wat dieper gaat graven in de oude archieven, men zal ontdekken, dat ze uiteindelijk allemaal tot één en dezelfde familie behoren.

Ik beperk mij echter hier tot de familie Van Pinxteren, waartoe Toos behoorde en stelde vast, dat ook Evert van Pinxteren uit het Sprokkelbosch hierin een plaatsje

heeft, net als Th. van Pinxteren en pater Minkels uit Maliskamp. De nakomelingen van voorheen bakker Piet van Pinxteren uit de Kerkenhoek / Krommenhoek en van wijlen Toon van Pinxteren, oud-hoofd der school te Hintham, verwijs ik naar het heemkundig tijdschrift "Spoorzoeker" van de Heemkundekring Nuland (Nuland), jaargang 1, nr. 1, januari 1988. Zij kunnen daar alles over hun voorvaderen vinden. Mijn zoektocht naar de voorouders van Toos v.d. Els – van Pinxteren bracht me uiteindelijk bij Hendrikus van Pinxteren.

1 Hendrikus van Pinxteren

Hendrikus van Pinxteren werd omstreeks 1750 geboren. Hij huwde met Johanna Verhagen. Het was in de tijd, dat Rosmalen nog een zeer ellendig land werd genoemd, met jaarlijkse overstromingen in de wintertijd en flinke droogtes in de zomertijd, die vaak dusdanig ernstig waren, dat er van de opgroeiende gewassen niets terecht kwam. Wij mogen ons gelukkig prijzen, dat die tijd ver achter ons ligt. In deze stamreeks beschouw ik hem als de stamvader van Toos.

2 Francis van Pinxteren, zoon van Hendrikus

Francis van Pinxteren was een zoon van de hierboven genoemde Hendrikus van Pinxteren en Johanna Verhagen. Er was nog geen burgerlijke stand in die tijd en dus zijn we afhankelijk van de doopregisters van de parochies, in dit geval van Nuland. Francis Henrici van Pinxteren werd gedoopt te Nuland op 3 november 1781. Francis Henrici moeten we lezen in de betekenis van Francis, de zoon van Hendricus. Hij huwde op 10 mei 1807 te Nuland met Antonia Wilhelmi Gevers, gedoopt te Nuland op 20 april 1785 als dochter van Willem Gevers en Maria Voets. Francis overleed te Geffen op 16 september 1830. Hij woonde daar op Papendijk Wijk A. Zijn echtgenote Antonia Gevers overleed te Geffen op 5 december 1831. Bij het huwelijk in 1807 werd vermeld, dat Francis van Pinxteren woonachtig was te Uden en Antonia Gevers te Nistelrode. Gezien hun huwelijk in Nuland, zullen Uden en Nistelrode te maken hebben gehad met hun werk.

Rosmalen anno 1781

1781.... Het geboortjaar Francis van Pinxteren in Nuland. Laten we een beeld schetsen van het leven in

Rosmalen in dat jaar. In ons dorp brak toen een zeer ernstige besmettelijke ziekte uit, een cholera-epidemie, ook wel "de roode loop" genoemd, vanwege de stoelgang met bloed. De eerste slachtoffers werden op 18 september 1781 begraven. Er zouden er nog veel volgen. Om paniek te voorkomen verboden de schepenen van Rosmalen om bij de begrafenis de doodsklokken te luiden. Er werden regels opgesteld, waaraan iedereen zich strikt moest houden. Hieronder een paar van die regels. Zij geven duidelijk aan, dat 1781 voor Rosmalen een rampjaar was.

Wanneer iemand van de besmettelijke siekte 't sij nu oft in 't vervolgt komt te overlijden deselve binnen 24 ure daerna ordentelijk ter aarde sullen werde besteld op straffe dat sijne erfgenaamen sullen verbeuren een boete van twee gulden voor ijder uur die langer boove de aarde sullen blijven staan.

Dat het graft oft grave sullen moeten werden diep gemaakt niet minder dan vijf voet gelijk de vaste grond. Werden de coster oft schoolmeester bij de groote kerkhof mits deese speciaal gelast en geauthoriseert om daarop behoorlijk te letten; en vindende iemand contrarie(HdW: iemand die dus tegenwerkt en zich niet daaraan houdt), deese doende daarvan kennis aan de naastbijijsijnde schepen, die de nalatige tot hetgeene voorsegd selfs met de sterke hand daartoe kan constengeeren.

En welke het ongeluk van besmetting hebbe in haare huijse of lijke daarin gestorven sijn, de huijsen terdeegen open te stellen dat de lugt daar in kan koomen en vervolgens met azijn besprengt en azijn gegooten op heete steenen, dat er damp in het huijs van komt en verders met zwaefel, mastik en off wierook.

Soodra iemand besmet wordt, zulcx binnen 24 uren sal moeten worden aangegeven aan den scheepen Johannes Peperkoorn en dat over de gestorvene niet meer sal werde geluijt.

Geen personen uijt soodanige huijsen sullen moogen koomen in publicque plaats en noch kerken.

Dat de afgangen aanstonds sullen moeten werden begraven op eene afgeleegen plaats buijten huijs en daar-

op telkens een of twee schoppen aarde geschept.

Het bidde en besoeke der dooden, aan de besmettelijke ziekte overleden, is verboden.

In het begrafenisboek of doodboek van Rosmalen, dat door de schoolmeester uitvoerig en nauwkeurig werd bijgehouden, werden alle doden van deze epidemie genoteerd met toevoeging van de letter L. De L van rode loop. Onder de doden waren veel kinderen. De naam Van Pinxteren komt in de lijst niet voor. Het gemeentebestuur betaalde bijna twee honderd gulden aan twee artsen. Een kapitaal bedrag voor die tijd.

Betaald aan den Heer Doctor Hopmans eene somme van een honderd vijftien guldens, ses stuivers voor zijn vacatie, verteeringe, wage, wachte, mitsgaaders geleverde medicijne aan behoeftige personen tijde dat de roode loop alhier heeft gegraseert.....

Aan den Chirugijn Samion de somme van f 76-12-0 voor het visiteeren van de behoeftige personen, die aan de roode loop laboueerde, te weeten voor negentien dagen à vier gulden daags volgens accord met den selve desweegens aangegaan en twaalf stuivers voor sijn verschot van expresse om medicijne te haale.

Keren we terug naar Francis van Pinxteren en Antonia Gevers.

Uit het in mei 1807 gesloten huwelijk van deze twee mensen werden geboren:

a) Petronella van Pinxteren. Zij werd geboren te Nuland op 13 februari 1808. Zij overleed te Heesch op 10 mei 1860. Zij huwde te Geffen op 23 mei 1830 met Lambertus Rovers, geboren te Berlicum op 29 mei 1803 als zoon van Rudolphus Lambertus Rovers en Joanna Dirk Goyers.

b) Hendrikus van Pinxteren . Hij werd geboren te Nuland op 14 februari 1810 en hij overleed te Heesch op 15 februari 1894. Hij werd dus 84 jaar oud. Voor die tijd een zeer en zeer hoge leeftijd. Hij huwde te Geffen op 27 mei 1843 met Geertruit Schel, geboren te Geffen op 8 februari 1813 als dochter van Joannes Schel en Clara Kusters.

c) Guillemette van Pinxteren. Zij werd geboren te Nuland op 22 februari 1813. Zij overleed te Nuland op 31 augustus 1850. Zij huwde op 17 februari 1838 te Nuland met Petrus van Uden, gedoopt te Rosmalen op

9 februari 1801 als zoon van Johannis van Uden en Henrica de Haas.

Guillemette... Dat lijkt een vreemde meisjesnaam. We zitten in 1813 echter in de Franse tijd, in het koninkrijk Holland met een broer van Napoleon als koning. Als Fransman sprak hij gebrekkig Nederlands. Het woordje koning bijvoorbeeld sprak hij uit als "konijn". Guillemette is het vrouwelijke woord naast Guillaume = Willem. Wilhelmina van Pinxteren dus.

d) Evert van Pinxteren. Hij werd geboren te Nuland op 14 oktober 1819. ZIE 3

e) Antonius van Pinxteren. Hij overleed te Geffen op 14 maart 1844.

f) Maria van Pinxteren. Zij werd geboren te Geffen en zij huwde op 3 november 1869 te Berlicum met

Johannes van den Berg, geboren te Berlicum, zoon van Hendrikus van den Berg en Adriana Tibos.

g) Johannes van Pinxteren. Hij overleed te Heesch op 5 september 1848.

3 Evert van Pinxteren, zoon van Francis

Evert van Pinxteren werd, zoals we hierboven reeds schreven, geboren te Nuland op 14 oktober 1819. Hij huwde op 13 februari 1852 te Berlicum met Christina Versteijnen, dochter van Hendricus Versteijnen en Johanna van Gerven.

Volgens de geregistreerde gegevens uit de bevolkingsregisters en volkstellingen woonde hij nadien in Berlicum. We zien hier dus een Nulandse Van Pinxteren, via Geffen, naar Berlicum verhuizen.

Uit het huwelijk van Evert van Pinxteren en Christina Versteijnen werden geboren:

a) Francis van Pinxteren. Hij werd geboren te Berlicum op 19 mei 1853 en hij overleed te Berlicum op 4 februari 1871. Hij werd bijna 18 jaar oud en was vernoemd naar zijn grootvader Francis van Pinxteren.

b) Johannes van Pinxteren. Hij werd geboren te Berlicum op 16 mei 1854. ZIE 4A

c) Hendrikus van Pinxteren. Hij werd geboren te Berlicum op 16 september 1855. ZIE 4

d) Antony van Pinxteren. Hij werd geboren te Berlicum op 25 april 1857. Hij huwde te Nuland op 20 april 1883 met Hendrica Schel, geboren te Nuland op 6 december 1858, dochter eveneens van Eimert Schel en Maria Gloudemans. De twee broers Van Pinxteren huwden met de twee zusjes Schel.

- e) Nicolaas van Pinxteren. Hij werd geboren te Berlicum op 21 januari 1861. ZIE 4B
- f) Petronella van Pinxteren. Zij werd geboren te Berlicum op 3 september 1862. Zij huwde te Rosmalen op 21 februari 1889 met Martinus van Rosmalen, geboren te Rosmalen op 1 oktober 1858, zoon van Johannes van Rosmalen en Hendrika Langenhuijzen.
- g) Johanna van Pinxteren. Zij werd geboren te Berlicum op 28 juli 1859 en zij overleed te Berlicum op 7 april 1863, nog geen 4 jaar oud.
- h) Lambertus van Pinxteren. Hij werd geboren te Berlicum op 23 november 1863 en hij overleed, net geen twee maanden oud, op 20 januari 1864.
- i) Een doodgeboren kind op 30 juli 1858.

4A Johannes van Pinxteren, zoon van Evert

Zoals u hierboven reeds las werd hij geboren te Berlicum op 16 mei 1854 als zoon van Evert van Pinxteren en Christina Versteijnen. Hij overleed te Rosmalen op 2 februari 1917. Hij huwde op 2 september 1881 te Nuland met Petronella Schel, geboren te Nuland 26 oktober 1856, dochter van Eimert Schel en Maria Gloudemans. Hij was landbouwer te Rosmalen en woonde in wijk B nr. 40.

Uit dit huwelijk werden geboren:

- 1) Everardus van Pinxteren, geboren te Rosmalen op 27 mei 1890. Hij werd vernoemd naar zijn opa, Evert van Pinxteren en wij kennen hem als Evert van Pinxteren uit het Sprokkelbosch. Hij huwde op 22 januari 1929 met Hendrika Maria Vos, dochter van Antonius Vos en Maria Verstappen. Hij overleed op 26 februari 1976. Op zijn bidprentje lees ik o.a.:

*Je hebt de oude tijd gekend.
De goede oude tijd maar nauwelijks
Op kwade grond.
Veel tegenslag.
In één nacht alles kwijt door brand.
Méér kinderen thuis als vee op stal.
Voor ons niet te geloven!
Nooit ziek geweest.
Of kon dat soms niet lijden?
Knecht hier, knecht daar.
Gesappel voor de huur.
Een slavenleven!*

*Met héél je hart
En al je kracht
Met handen, lijf en leden
Heb je die oude tijd getemd
En ons een goede tijd gegeven.
Je was een reus, een veteraan.
Wij staan maar in je schaduw.
Met héél veel meer dan jij ooit had,
Zijn wij soms toch nog niet tevreden.
Hoe gaat het? Was je diepste zorg.
Je was een vader uit de kunst!*

*Afbeelding 02-03
Het graf van Everardus van Pinxteren en Hendrika Maria Vos op de begraafplaats aan de Oude Baan te Rosmalen en portretfoto van Evert en Hendrika Maria van Pinxteren - Vos op hun grafsteen.
Foto's: Henk de Werd.*

Uit het huwelijk van Everardus van Pinxteren en Hendrika Maria Vos werden o.a. geboren:

Net van Pinxteren en Jo van Pinxteren. Jo werd geboren te Rosmalen op 26 juli 1932 en hij overleed te Ros-

malen op 7 maart 2009. Hij huwde met Diny Geurtsen. Uit dit huwelijk werden geboren: Wilma v Pinxteren, Marita van Pinxteren, Evert van Pinxteren en Ad van Pinxteren.

Op het bidprentje van Jo van Pinxteren las ik:

Ons vader wou altijd 100 jaar worden. Dat was nog eens een leeftijd, waarbij je nog vooruit en ook achteruit kon kijken. Helaas heeft ons vader die leeftijd lang niet bereikt.....

Ons vader werd 76 jaar geleden geboren als oudste zoon in een boerengezin met 14 kinderen. Op een boerderij in het Sprokkelbosch, die enkele jaren later door brand werd verwoest. Daarna verhuisde het gezin en de boerderij naar de Sprokkelboschstraat, waar ons vader altijd is blijven wonen. Al van jongs af aan heeft hij flink moeten werken op het land en op de boerderij. Dat heeft hem ook groot en sterk gemaakt. Later in 1963 heeft hij de boerderij overgenomen van zijn ouders en is samen met ons moeder met een kleine boerderij met een paar melkkoeien begonnen. Door hun beider kracht,

Afbeelding 04: Foto van Jo van Evert van Pinxteren uit het Sprokkelbosch. (Foto op zijn bidprentje). Bidprentjescollectie: Henk de Werd.

doorzettingsvermogen, ondernemingszin en door veel werk te verzetten met hun kinderen is de boerderij uitgegroeid tot een groter melkveebedrijf en een loonbedrijf. Met emotie, moeite maar ook met trots heeft hij in 2004 zijn bedrijf definitief laten opvolgen door zijn beide zoons. Hij zag in, dat zijn zoons met hun talenten in staat waren om het bedrijf verder uit te bouwen en nog meer tot bloei te brengen. Hierover vertelde hij graag aan iedereen die het maar horen wilde.....

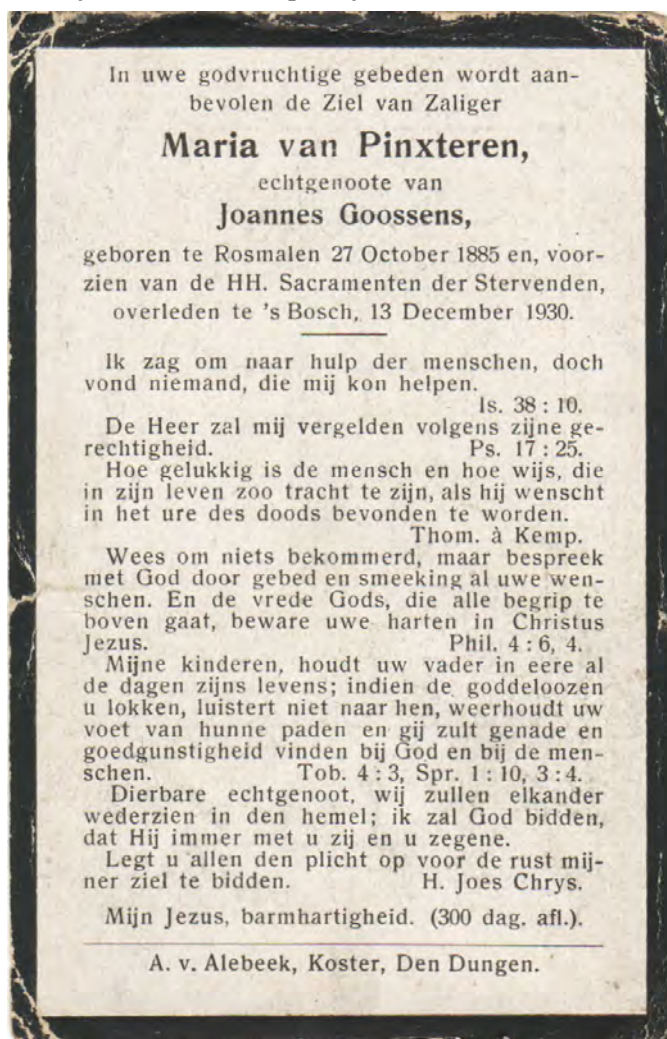
2) Christina van Pinxteren. Zij overleed te Rosmalen op 21 september 1884.

3) Antonie van Pinxteren, overleden te Rosmalen op 7 oktober 1914.

4) Maria van Pinxteren. Zij huwde op 24-jarige leeftijd te Rosmalen op 18 april 1910 met Johannes Goossens, geboren te Den Dungen, zoon van Hendrikus Goossens en Hendrika van Alebeek.

Maria van Pinxteren overleed te Den Dungen op 19 december 1930.

5) Christina van Pinxteren. Zij huwde op 28-jarige leeftijd te Rosmalen op 22 januari 1917 met Marinus

Afbeelding 05; Bidprentje van Maria Goossens – van Pinxteren. Bidprentjescollectie: Henk de Werd.

Schuurmans, zoon van Martinus Schuurmans en Petronella van Oss.

4B Nicolaas van Pinxteren, zoon van Evert

Zoals reeds vermeld, werd Nicolaas van Pinxteren geboren te Berlicum op 21 januari 1861 als zoon van Evert van Pinxteren en Christina Versteijnen. Hij huwde te Nuland op 20 juli 1888 met Hendrina van Grinsven, geboren te Nuland op 17 februari 1861, dochter van Adriaan van Grinsven en Hendrina Vos. Hij was landbouwer. Uit dit huwelijk werden geboren:

Everardus van Pinxteren. Hij werd geboren te Rosmalen op 20 januari 1889.

Antonius van Pinxteren, overleden te Rosmalen op 14 juni 1894.

Christianus van Pinxteren. Hij werd geboren te Rosmalen en hij huwde op 21-jarige leeftijd te 's-Hertogenbosch op 3 juli 1914 met Antonia van Dalsen, geboren te Oosterhout, dochter van Adrianus van Dalsen en Johanna van Geenen.

Hendrina van Pinxteren. Zij werd geboren te Rosmalen en huwde op 22 juni 1911 te Grave met Lambertus Hermanus Driessen, geboren te Gassel, zoon van Martinus Driessen en Christina Lamberta Roelofs.

4 Hendrikus van Pinxteren, zoon van Evert

Met Hendrikus van Pinxteren zijn we intussen al weer bij de vierde generatie Van Pinxteren in deze stamboom. Via Nuland, Geffen, Berlicum strijken zij nu ook in Rosmalen neer. Hendrik van Pinxteren werd, zoals u hierboven reeds kon lezen, geboren op 16 september 1855 te Berlicum. Hij overleed te Rosmalen op 10 mei 1914. Hij huwde te Rosmalen op 17 januari 1879 met Petronella Jonkers, geboren te Sint Michielsgestel 29 juni 1855, dochter van Francis Jonkers en Wilhelmina Vermeulen. Petronella Jonkers overleed te Den Dungen op 20 februari 1928. Mogelijk is zij, na het overlijden van haar man in 1914, naar een van haar in Den Dungen woonachtige dochters gegaan.

De kalender staat intussen op 1876. De hierboven genoemde Hendrikus van Pinxteren, woonachtig te Berlicum was ruim 20 jaar oud, had mogelijk al verkering met de Rosmalense Petronella Jonkers, waarmee hij een paar jaar later in het huwelijk trad, en heeft dus als geen ander kennis gehad van de meest verschrikkelijke watersnood die Rosmalen in 1876 trof. Overigens liep

ook Berlicum toen onder water. Het zullen ook voor deze voorvader Van Pinxteren geen gemakkelijke tijden geweest zijn. De toenmalige burgemeester van Rosmalen, Lambertus van Erp schreef op 15 maart 1876 aan de commissaris van de koning in Noord-Brabant:

Ik haast mij, Uwe Excellentie, de Commissaris des Konings, kennis te geven dat heden namiddag omstreeks 4 uren den zogenaamden Tweebergischen Dijk is doorgebroken, zijnde een gedeelte van den ringdijk aan den binnenvlakte van Rosmalen en Nuland, waardoor deze gemeente en Nuland geheel is overstroomd. Ook den Provincialen Klinkerweg tusschen den straatweg en Coudewater is hedennacht aan het overloopen gegaan, waardoor Coudewater en een ander deel der gemeente onder water worden gezet.

Naar zijn zoon Piet, notaris te Schaijk, ging op 15 maart 1876 het volgende korte briefje:

Waarde Zoon,

De klinkerweg tusschen de straatweg en Coudewater is heden nacht doorgebroken, waardoor Rosmalen, Nuland en Berlicum onderloopt. Hadden wij den Heidijk nog dan was er nog kans om te keeren. Het ziet er ellendig uit. Hoe of ik hier doorkom weet ik niet.

Afbeelding 06; Doorbraak bij den Wamberg, Maart 1876. Doorbraak in den Prov. Klinkerweg van 's Bosch – Berlicum. De originele, zeer oude en verkleurde foto is in het bezit van Henk de Werd.

Om het beeld van de ellende van deze watersnoodramp compleet te maken geef ik U hieronder nog enkele notities van burgemeester Van Erp. De hele gemeente Rosmalen telde in die tijd nog geen 3000 inwoners. Meer dan de helft was op de vlucht geslagen voor het water.

De ellende die nu heerscht is niet te beschrijven en blijft de wind zoo hevig en het water wassende, zullen noodwendig meer dijkbreuken moeten volgen, aangezien ieder voor zichzelf zorgt en de dijken aan zich zelve zijn overgelaten. Ik ben bezig met het bouwen van noodstallen voor het vee op de begraafplaats rondom de kerk en bij de school. (De burgemeester bedoelt hier de oude jongensschool, tegenover het toenmalige klooster Van Meeuwen. Later is die school ook nog in gebruik geweest als bewaarschool. De school werd ruim 50 jaar geleden gesloopt. HdW)

Ongeveer 100 zielen zijn in de school opgenomen en elk ogenblik vermeerdert dit getal. Menschen en vee moeten overal van de huizen gehaald worden, waarvan ze door de daken uit moeten worden afgewerkt en om dit spoedig te doen zijn onze vaarmiddelen niet toereikend. Slechts één oven kan meer brood bakken, zoo dat kan worden nagegaan dat de nood bij eene bevolking van circa 2400 zielen hoog is. Massa's menschen zijn op de heuvelen gevlucht, roepen daar om hulp, want zij vergaan van de honger; het is een toestand om radeloos te worden. Daarbij komt nog dat deze personen door de spoedige vlucht buiten de gelegenheid waren de noodige kleederen meede te nemen, zoodat de meesten slechts van ondergoed voorzien en half gekleed dag en nacht in de open lucht moeten blijven.

In januari 1879, ruim twee jaar na deze afschuwelijke ramp, treden Hendrikus van Pinxteren en Petronella Jonkers te Rosmalen in het huwelijk. Hoe de toestand in Rosmalen was blijft een vraagteken. Zeker is in ieder geval, dat in 1879 opnieuw een overstroming dreigde en dat de Provinciale Noordbrabantsche en 's-Hertogenbosshe Courant op 13 maart 1880 schreef:

Voor den derden keer hebben een aantal personen met hun inboedel en vee hunne woningen moeten verlaten en op hooger gelegen plaatsen een schuilplaats moeten zoeken tegen den hoogen waterstand in den polder van

den Eigen.....

Uit het huwelijk van Hendrikus van Pinxteren en Petronella Jonkers werden geboren:

a) Wilhelmina van Pinxteren. Zij overleed te Rosmalen op 22 mei 1943. Zij huwde op 22 juni 1906 te Rosmalen met Leendert Voets, geboren te Rosmalen op 28 oktober 1877, zoon van Jacobus Voets en Clasina van Schijndel. Hij overleed te Rosmalen op 13 januari 1946. Uit dit huwelijk werden geboren:

Henricus Voets; Petronella Voets; Wilhelmina Voets; Johannes Voets; Johannes Voets; Wilhelmus Voets; Johanna Voets; Clasina Voets; Wilhelmus Voets. (Zie mijn artikel "Op zoek naar de voorouders van De Gebroeders Voets, weg- en waterbouw" in Rosmalla jg. 20, nr. 4, december 2010)

b) Maria van Pinxteren. Zij overleed te Rosmalen op 7 november 1919.

c) Evert van Pinxteren. Hij werd geboren te Rosmalen op 27 juni 1880. ZIE 5A

d) Adriana van Pinxteren. Zij huwde te Rosmalen op 26 juni 1911 met Gerardus Antonius van der Hofstad, geboren te Den Dungen, zoon van Gerardus van der Hofstad en Johanna Maria Broeren.

e) Francis van Pinxteren. Met hem zetten we de stamreeks in rechte lijn naar Toos v.d. Els – van Pinxteren voort. ZIE 5

f) Clazina van Pinxteren. Zij werd geboren te Rosmalen op 9 mei 1886 en overleed aldaar op 27 augustus 1977. ZIE 5B

g) Christianus van Pinxteren. Hij huwde op 18 juni 1912 te Rosmalen met Johanna Bosch, dochter van Petrus Bosch en Lucia van Uden. ZIE 5C

5A Evert van Pinxteren, zoon van Hendrikus

Evert van Pinxteren werd, zoals hierboven reeds geschreven, geboren te Rosmalen op 27 juni 1880 als zoon van Hendrikus van Pinxteren en Petronella Jonkers. Hij overleed te 's-Hertogenbosch op 25 mei 1954. Hij huwde op 8 mei 1908 met Maria de Veer, geboren te Rosmalen op 15 juni 1882 en overleden te Rosmalen op 8 maart 1929. Zij was de dochter van Johannes de Veer en Catharina van Herpen.

Uit het huwelijk van Evert van Pinxteren en Maria de Veer werden geboren als zesde generatie in deze stam-

Afbeelding 07; Bidprentjes van Evert van Pinxteren en van Maria de Veer. Bidprentjescollectie: Henk de Werd.

reeks:

a) Catharina (Kaat) van Pinxteren, geboren te Rosmalen op 12 april 1910 en overleden te 's-Hertogenbosch op 2 februari 1983. Zij huwde met Sjef Vos. Na zijn overleden (25 april 1957)

huwde Catharina van Pinxteren voor de tweede keer met Harrie Vos, die op 15 juli 1982 overleed. Op haar gedachtenisprentje lees ik:

'n Moeder, die heel haar leven hard gewerkt heeft, die niet zichzelf zocht, maar bij alle zorgen alleen maar het goede hart liet zien en wilde helpen, waar zij helpen kon.

Haar enige voldoening was dan ook: het welzijn van haar kinderen. Waren daar zorgen of ziektes of problemen, dan wisten de kinderen, dat ook moeder en oma zorgen had en van nabij meeleeftde.

b) Hendrikus Johannes van Pinxteren. Hij werd geboren te Rosmalen op 14 februari 1909 en overleed te 's-Hertogenbosch op 1 oktober 1975. Hij huwde met Adriana van den Heuvel, geboren op 21 december 1912 te Vlijmen en overleden op 23 april 1983 te Rosmalen.

Op het gedachtenisprentje van Hendrikus (Driek) van Pinxteren kunnen we lezen:

Hendrikus van Pinxteren was een man, die het leven zag als een geschenk en als zijn opgave om aan zijn vrouw, kinderen, kleinkinderen, familie en vele vrienden hartelijkheid en vriendschap, eerlijkheid en menselijkheid te geven. Hij zag hen allen als medemensen, voor wie hij klaar moest staan en voor wie iedere zorg en inspanning goed besteed was. Hij wist zeker, dat hij bereid moest zijn om iedereen te helpen, ook als het om kleine dingen ging. Daarom was hij

gul met zijn vriendschap. Hij hield van de natuur, van zijn vogels, van zijn bloementuin. Hij was een sportliefhebber.

Uit het huwelijk van Hendrikus van Pinxteren en Adriana van den Heuvel werden geboren:

Riet van Pinxteren, Henk van Pinxteren, Eef van Pinxteren en Tonnie van Pinxteren. (Generatie 7)

Eef (Everardus Antonius) van Pinxteren werd geboren te Rosmalen op 24 juli 1940. Hij overleed te 's-Hertogenbosch op 21 oktober 2010. Hij huwde met Fien Swanenberg. Uit dit huwelijk werden twee kinderen geboren: Edwin van Pinxteren en Yvonne van Pinxteren. (generatie 8) Op het bidprentje van Eef kunnen we lezen, dat hij veel kon. Hij was een kei van een stratenmaker, een harde werker, coach van het waterpoloteam van zijn zoon Edwin, lijnentrekker en supporter van OJC, enz. In zijn jeugd jaren behoorde hij tot een van de beste voetballers van OJC.

Eef van Pinxteren is tijdens de receptie van voetbalclub OJC Rosmalen onderscheiden met het Rood-Zwarte Hart, vanwege zijn jarenlange inzet en trouw aan de Rosmalense club. Van Pinxteren speelde jarenlang als onverschrokken verdediger in de hoofdmacht van OJC en was na zijn actieve carrière onder meer grensrechter en "puntenpakker" volgens voorzitter Trugg.... (Brabants Dagblad 9 januari 2007)

De Rosbode van 12 januari 2007 meldde: Eef heeft een historie bij OJC die teruggaat tot 1952, het jaar, dat hij lid werd van wat toen nog r.k.v.v. OJC heette. Eef was toen 12 jaar en dat was de leeftijd waarop je destijds lid kon worden bij OJC. Na een paar wedstrijden in het derde elftal, maakte Eef in 1958 de overstap naar het eerste elftal. Samen met zijn broer Tonnie waren ze jarenlang de geduchte links- en rechtsback in het zogenaamde stopperspilsysteem. Vele oudgedienden herinneren zich nog de wedstrijd tegen MU-LO uit Helmond met de gebroeders Van de Kerkhof als buitenspelers. In de vele jaren in het eerste maakte Eef 2 kampioenschappen mee in 1959/1960 en 1966/1967.....

c) Antonius (Toontje) van Pinxteren. Hij overleed op 23 oktober 1980. Hij was gehuwd met Clara Antonia van den Heuvel, die op 88-jarige leeftijd overleed te Rosmalen op 9 februari 2009. Uit dit huwelijk werden drie dochters geboren, te weten Toos, Marietje en Riky van Pinxteren. (Generatie 7)

Dochter Marietje van Pinxteren, gehuwd met Co van Liempt, overleed op 57-jarige leeftijd op 27 april 2004.

d) Anna van Pinxteren. Zij overleed op 88-jarige leeftijd op 3 oktober 2001 te 's-Hertogenbosch. Zij huwde met Martinus (Tieske) van Venrooij. Uit dit huwelijk werden geboren Jo van Venrooij en Mies van Venrooij.

e) Wilhelmina van Pinxteren. Zij werd geboren te Rosmalen op 5 september 1921. Zij overleed op 84-jarige leeftijd op 1 oktober 2005 te 's-Hertogenbosch. Zij huwde met Klaas van Venrooij. Uit dit huwelijk werden geboren: Rien van Venrooij, Zusje van Venrooij, Ed van Venrooij, Frans van Venrooij en Toos van Venrooij. Op haar bidprentje kunnen we lezen:

Haar hele leven stond in het teken van haar gezin, de kinderen en kleinkinderen. Dat was waar ze voor leefde. Altijd was ze er, met de koffie, peperkoek en "slappe klets", gewoon met z'n allen rond de tafel.....

f) Maria van Pinxteren. Zij zag het levenslicht te Rosmalen op 21 september 1918 en zij overleed te Rosmalen op 21 februari 2008. Zij huwde met Johannes Franciscus (Jo) Coppens, die op 24 maart 2003 overleed te Rosmalen. Uit dit huwelijk werd een zoon geboren: Rien Coppens. Rien huwde met Riky Kappen. Uit dit huwelijk werd geboren Reny Coppens. Rien Coppens overleed op 59-jarige leeftijd op 5 juni 2000.

Jo Coppens was een handelaar in hart en nieren. Marijke Weidema schreef in "Het Rosmalens Nieuwsblad" van 8 oktober 1997 een uitgebreid artikel over hem, onder de titel: "Het bewogen leven van 80-jarige groenteman Jo Coppens. Bij dé groenteman van Rosmalen zit het handelen in zijn bloed". Ik citeer hieruit:

Dé groenteman van Rosmalen, Jo Coppens, is bijna tachtig. Als Jo 25 jaar jonger was geweest, zou hij zo de winkelwagen weer pakken en met z'n groenten door Rosmalen rijden. De concurrentie met de winkels en de supermarkten durft hij wel aan! Handelen zit hem in het bloed. De eerste baan van Jo Coppens was bij Van Gend en Loos. Met paard en wagen vervoerde hij al-

lerlei goederen. Een vaste aanstelling kreeg je niet zo maar! Eerst jezelf waarmaken, dan pas in vaste dienst. Natuurlijk had Jo al lang bekeken hoe de werknemers en werkgevers met elkaar omgingen. "De sfeer was huichelachtig. Ik kon daar niet tegen. Als je iets deed wat tegen de regels was, werd dit door je eigen collega's overgebrieft naar kantoor. Bijvoorbeeld de deken, bedoeld om over het paard te leggen als je stond te lossen, over je eigen benen leggen om niet drijf en drijfmat te worden", vertelt Jo nog steeds verontwaardigd. Op een gegeven dag was het zover. Jo moest in het kantoor komen want de baas had wat voor hem. Een grote doos met daarin het schitterende uniform met "gouden" knopen van Van Gend en Loos. Tot verbijstering van zijn vrouw Marietje, die enige vastigheid in inkomen wel zag zitten, weigerde Jo Coppens zijn vaste aanstelling. "Vast werk, vaste tijden, vaste armoe! Dat hoeft ik niet", meldde Jo zijn baas en kocht een bakfiets. Hij scharrelde groenten bij elkaar en ging de straat op. Dit was wat hij wilde. Handelen. Er kwam een tweede bakfiets bij. In de oorlog ging hij over op paard en wagen. Dat paard was een hele extra zorg. Wat de Duitsers van je konden gebruiken was je kwijt. Zo was Jo's paard ook ineens foetsie. Via via hoorde hij dat z'n paard bij de Duitsers stond op de boerderij van Coppens. Jo liet zich niet zo maar zijn paard afnemen. Met een halster in zijn jas verstoppt is hij naar de boerderij gegaan. De boerderij werd bewaakt door een Duitser, die graag een glaasje dronk. Jo bood hem aan cognac te brengen in ruil voor zijn paard en griste snel z'n paard mee..... In de kersentijd reed Jo naar Kerkdriel om daar, naar zijn zeggen, overheerlijke kersen te halen waarmee hij op zondag door Rosmalen reed. Binnen een mum van tijd was hij ze allemaal kwijt. Jo wist precies hoe hij z'n waar aan de vrouw moest brengen..... Als Jo met de groenten reed, was Marietje, zijn vrouw, al weer druk bezig de volgende lading klaar te maken. Alles werd zorgvuldig verpakt en groenten die gesneden verkocht werden, werden zeer zorgvuldig gewassen en gesneden. Geen zandkorreltje mocht er tussen zitten. Alsof deze bezigheden niet genoeg waren, opende Jo in 1950 "Jo Coppens Fritures" op de huidige markt (vroeger Deken Fritsenstraat) Dit cafetaria was alleen in het weekend open. Je had toen nog geen geld om door de week een frietje te halen! Dat was een luxe voor het weekend, herinnert Jo zich. In 1956 verhuisde het cafetaria naar

de Dorpsstraat. Jo en Marietje beginnen allebei nog te glunderen als ze aan al die frietjes en halve haantjes denken die ze gebakken en verkocht hebben.....In 1966 werd het cafetaria verkocht. Hun enige zoon Rien voelde meer voor de groenten dan voor het cafetaria.....

Het bewogen leven van 80-jarige groenteman Jo Coppens

Bij dé groenteman van Rosmalen zit het handelen in zijn bloed

Je Jo voorstellen als gezellig klebbende en graspen makende groenteman. Desondanks zal niemand hem snel belazerd hebben. Als Jo met de groenten reed, was Marietje zijn vrouw, al weer druk bezig de volgende lading klaar te maken. Alles werd zorgvuldig verpakt en groenten die gesneden verkocht werden, werden zeer zorgvuldig gewassen en gesneden. Geen zandkorneltje mocht er tussen zitten. Alsof deze bezigheden niet genoeg waren, opende Jo in 1960 'Jo Coppens fritsen' op de huidige Markt (vroeger Deken Fritsenstraat). Dit cafetaria was alleen in het weekend open. Je had toen nog geen geld om door de week een frietje te halen! Dat was een luxe voor het weekend!, herinnert Jo zich. In 1956 verhuide het cafetaria naar de Dorpsstraat. Jo en Marietje begonnen allebei nog te glunderen als ze aan al die frietjes en

Afbeelding 08; Uit het Rosmalens Nieuwsblad van 8 oktober 1997. Rosmalencollectie Henk de Werd.

Ter herinnering aan

Maria van Pinxteren
Marie

* Rosmalen, 21 september 1918
† Rosmalen, 21 februari 2008

echtgenote van

Johannes Franciscus Coppens
Jo
† 24 april 2003

Wat heeft het je verdriet gedaan toen je in 2000 je enige zoon Rien verloor en in 2003 je man, alles was je kwijt. Zo veel verdriet was niet te verwerken. Je verdronk erin.

Het was niet gemakkelijk om je weer boven het randje van die diepe put te krijgen.

Toch waren er op een gegeven moment weer wat lichtpuntjes, niet elke dag, maar zo nu en dan. Maar het leven had veel van zijn glans verloren. Je teerde op de herinneringen uit de tijd dat je gezin nog compleet was.

Het waren fijne herinneringen uit een leven van hard werken, maar vooral ook veel gezelligheid.

Vooral in de drukke friteszaak, die veel mensen uit Rosmalen zich nog heel goed herinneren, was het altijd gezellig. Daarnaast deden jullie toen ook al in groenten en fruit, waar je heel veel strem instak. Altijd stond je klaar, de klant was koning.

Toen Jo met pensioen ging, was er meer tijd voor elkaar en voor leuke dingen. Maar leuke dingen waren voor jullie geen verre reizen, maar samen ergens op visite gaan, samen wandelen of in de tuin werken, daar genoten jullie van. Ook met Reny deden jullie leuke dingen, zoals vissen, spelletjes of met brood naar de paarden in de wei.

Die tijd bewaren wij graag in onze herinneringen. Je was een lieve oma en een zorgzame moeder en schoonmoeder. We zullen je missen.

Graag willen wij u bedanken voor uw medeleven in welke vorm dan ook.

Riky en Nuel
Reny en Deborah

Afbeelding 09; Bidprentje van Marie Coppens - van Pinxteren, beter bekend als Marie van Jo Coppens. Bidprentjescollectie Henk de Werd.

5B Clasina van Pinxteren, dochter van Hendrikus Clasina van Pinxteren, u las het al, werd geboren te Rosmalen op 9 mei 1886 als dochter van Hendrikus van Pinxteren en Petronella Jonkers. Zij huwde op 5 februari 1912 met Wilhelmus Minkels, geboren te Den Dungen, zoon van Wilhelmus Minkels en Gijsberdina van Vught. Haar gedachtenisprentje vermeldt:

Zij was een sterke vrouw en bereikte de leeftijd van 91 jaar. Met al haar geestelijke en lichamelijke kracht heeft zij haar gezin gediend. "Gediend" Want de goede oude tijd was soms bar en boos en zij was moeder van een groot gezin. Maar moeder was als een rots, als het moest en toch ook weer zacht, hartelijk en vooral diep godsdienstig. Een dochter en een zoon heeft zij afgestaan voor de bijzondere dienst aan Onze Lieve Heer. Bij haar kon alles. Haar huis zal altijd wel een zoete inval zijn geweest, maar later zeker voor haar getrouwde en aangetrouwde kinderen, voor kleinkinderen en achterkleinkinderen. Voor iedereen was er iets lekkers en vooral een hartelijk woord en als zij dat nuttig vond, een woord recht door zee. Iedereen nam het ter harte, ook al klonk het soms als een woord uit de oude tijd. Naar die tijd ging haar voorkeur uit. Voor haar was het dan ook de tijd, dat zij tot volle ontplooiing kwam.

Die zoon, die zij afstond voor de bijzondere dienst aan Onze Lieve Heer was pater Harry Minkels, die vele jaren werkzaam was in de missie in Afrika, in voorheen de Belgische Congo.

Bij zijn terugkeer naar Afrika in 1963 vroeg hij wat heiligenbeelden voor zijn missiepost. De krant schreef:

Pater Minkels keert in september voor de derde maal vanuit Maliskamp terug naar zijn missiepost in het bisdom Kindoe in de Kongo. Voor de eerste maal ging hij in februari 1938 naar de Afrikaanse rimboe, waar hij enkele maanden geleden in alle stilte zijn zilveren "missionarisjubileum" heeft gevierd. De laatste jaren zijn voor de Maliskampse missionaris bepaald niet de gemakkelijkste geweest. Als U de gebeurtenissen in Kongo enigszins heeft gevolgd zal U dat duidelijk zijn. Pater Minkels zou graag een aantal heiligenbeelden meenemen voor zijn parochianen in Kindoe. Als U er nog ergens thuis heeft staan, die U toch niet meer gebruikt en die nog in een redelijke staat verkeren, zou

pater Minkels U erg dankbaar zijn als U ze hem cadeau deed.

(De Belgische Congo werd in 1960 onafhankelijk. Onderlinge twisten en de moord op de eerste minister leidden tot grote wanorde, moordpartijen en jacht op blanken, enz. Ook de religieuzen waren daarbij niet meer veilig. HdW)

In 1963 moest bij ons thuis het grote heilig hartbeeld plaats maken voor de nieuwe televisie. Pater Minkels was er heel blij mee. Voor de heren pastoors plaatste hij in datzelfde jaar 1963 de volgende oproep:

Misschien kunt U een missionaris blij maken: met de liturgische vernieuwing in deze laatste jaren heeft U waarschijnlijk oude maar nog goede kerkspullen op zolder gezet: processievaandels, kandelaars, kruisbeelden, wierookvaten, processiekruisen, misdienaarstooges, armkandelaars, enz. Bij mijn terugkeer naar de Kongo in september a.s. zal ik twee nieuwe kerkjes moeten aankleden. Uw hulp in natura is van harte welkom.

Pater Minkels, geboren op 21 september 1913 in Den Dungen, overleed op 25 november 1996 in het verzorgingstehuis van Les Petites Soeurs des Pauvres Home St. Joseph te Charleroi in België. Hij werd begraven te Gerpennes op 28 november 1996.

Ter blijde en dankbare herinnering

bij mijn

40-jarig priesterjubileum

1936 - 5 juli - 1976

PATER HARRIE MINKELS

Regulier Kanunnik van St. Augustinus Missionaris in Zaire

Dank voor uw medeleven, hulp en gebed

Afbeelding 10-11; Pater Harrie Minkels uit Maliskamp, zoon van Wilhelmus Minkels en Clazina van Pinxteren. Rosmalencollectie: Henk de Werd.

5C Christianus van Pinxteren, zoon van Hendrikus Christianus van Pinxteren, zoon van Hendrikus van Pinxteren en Petronella Jonkers, huwde – 28 jaar oud – op 18 juni 1912 te Rosmalen met Johanna (Jans) Bosch, dochter van Petrus Bosch en Lucia van Uden.

Hij was landbouwer en woonde te Maliskamp.

Uit dit huwelijk werden als zesde generatie Van Pinxteren geboren o.a.: Hendrik van Pinxteren en Thé van Pinxteren. Over deze twee mannen vond ik in mijn archief de volgende gegevens:

a) Hendrikus (Hendrik) van Pinxteren. Hij werd geboren te Rosmalen op 9 december 1925 en hij overleed te Schijndel op 9 september 2006. Hij huwde met Jo Kuipers. Uit dit huwelijk werden 3 kinderen geboren, te weten Christ van Pinxteren, Annie van Pinxteren en Frans van Pinxteren. (Generatie 7 in deze reeks)

Op het bidprentje van Hendrik van Pinxteren lezen we:

Geboren op de Maliskamp, groeide je op met je drie broers en drie zussen. Toen je ouder werd runde je daar de ouderlijke boerderij samen met 'onze Thé'. Je trouwde met ons moeder en jullie gingen vol goede moed werken aan jullie 'zomer'. In Rosmalen werd jullie eerste kind geboren. De Gestelse Hei werd je nieuwe stek. Daar woonden jullie op de boerderij van Jo's ouders en daar werd je dochter geboren. Nog 'n keer zijn jullie verhuisd, nu naar 'de Bus', waar je jongste zoon ter wereld kwam. Je was een noeste werker, geen denker maar doener. Veel familie en vrienden heb je door moeilijke tijden heen geholpen. Je was duidelijk, geen water bij de wijn, geen overbodige woorden, geen nodeloze schijn. Als iemand jou iets vroeg, deed je wat je kon. Boer was je in hart en nieren. Dag en nacht in touw voor je vee en land. De seizoenen kenmerkten je leven. Eerst met je vrouw, later met je zonen heb je een bedrijf opgebouwd. En in de herfst van je leven ondersteunde je "de jongens" door allerlei boodschappen en klusjes te verrichten en zo betrokken te blijven bij wat er speelde. Je was altijd geïnteresseerd in de landbouwactualiteiten en je gaf je mening, vaak geïllustreerd door een voorval van vroeger.....

b) Thé van Pinxteren

Thé van Pinxteren was een maatschappelijk zeer betrokken mens. In 1997 werd hij daarvoor beloond met een koninklijke onderscheiding: Lid in de Orde van

Afbeelding 012
Hendrik van
Pinxteren, zoon
van Christianus.
Foto van bid-
prentje. Collec-
tie: Henk de
Werd.

Het Brabants Dagblad van 30 april 1997 meldde ons:

Th. van Pinxteren (66) uit Rosmalen is benoemd tot lid in de orde van Oranje Nassau. Van Pinxteren, die in 1994, na 16 jaar afscheid nam als gemeenteraadslid in Rosmalen, kreeg de onderscheiding gisteren van de Bossche burgemeester T. Rombouts. Hij heeft een groot aantal functies vervuld bij de Noordbrabantse Christelijke Boerenbond (NCB). Van Pinxteren was voorts lid van de wijkraad Maliskamp en bestuurslid van de stichting de Bossche Ommelanden. Nu nog is hij bestuurslid van de stichting Jeugdbelangen Maliskamp en van Waterschap De Maaskant.

In 1909 werd in Rosmalen de NCB, afdeling Rosmalen opgericht. In 1989, precies een jaar voor het 90-jarig jubileum, ging de Rosmalense afdeling middels fusies op in een groter geheel van Rosmalen, Empel, Nuland, Vinkel en Geffen en werd het de NCB, afdeling Midden Maaskant. Thé van Pinxteren was als laatste Rosmalense voorzitter nauw bij de fusie betrokken. Afgesproken werd dat Rosmalen het 90-jarig jubileum, dat net niet gehaald werd, toch in eigen kring zou "vieren". Tijdens deze feestelijke bijeenkomst nam Thé van Pinxteren officieel afscheid als voorzitter. Vanaf 1991 had hij de voorzittershamer gehanteerd. De Rosmalense weekkrant "De Molen" wijdde er op 20 januari 1990 een artikel aan, waarin ik las:

Theo van Pinxteren hecht veel waarde aan de samenwerking onder beroepsgenoten en heeft het NCB-werk altijd van harte ondersteund. Alleen kun je niets en de geschiedenis heeft bewezen dat alleen samenwerking tot goede resultaten leidt. Op 20-jarige leeftijd nam Theo het gemengd bedrijf van zijn vader over. Hij trouwde in, in de ouderlijke woning en had er ook de zorg voor zijn vader. Het woonhuis stond direct op de rooilijn van de Maliskampsestraat. In 1968 hebben we een nieuw woonhuis gebouwd en de oude woning werd gebruikt als bedrijfsruimte, voordat het in 1978 werd afgebroken. Ook ik werd meteen lid van de NCB en leerde zo het belang van samenwerking kennen. Voor bestuurlijk werk had ik toen nog geen tijd. Wel werd Van Pinxteren in 1968 oprichter en voorzitter van de Bedrijfshulpvereniging. Van het een kwam het ander en omdat de kinderen groter werden kon er tijd vrij worden gemaakt voor andere bestuursfuncties. Theo werd

30 april 1997

De Molen

Lintjesregen 1997

Traditioneel werden gisteren, 29 april, de Koninklijke Onderscheidingen Algemene Gelegenheid uitgereikt.

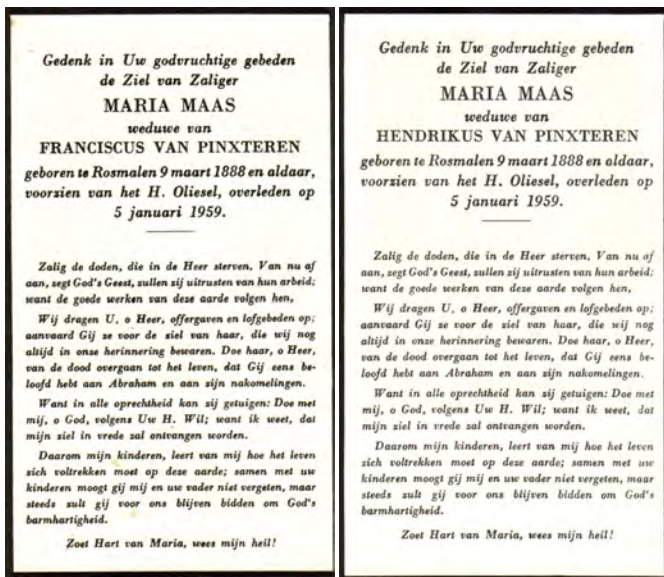
Een van de eerste onderscheidingen die die dag al vroeg werd uitgereikt was aan de heer **Theo van Pinxteren**, wonende aan de Maliskampsestraat 53 te Maliskamp - Rosmalen.

De Heer van Pinxteren kreeg deze onderscheiding voor zijn vele verdiensten als bestuurslid en voorzitter van de NCB en de Cooperatieve Vee- en Vlees-

centrale. Daarnaast heeft de heer Van Pinxteren een grote maatschappelijke betrokkenheid getuige zijn lidmaatschap van het schoolbestuur, het Oranje Comite, de wijkraad Maliskamp en van de stichting De Bossche Ommelanden. Daarnaast was de heer Van Pinxteren 16 jaar lid voor het CDA van de gemeenteraad van Rosmalen.

Afbeelding 013; Koninklijke onderscheiding voor Thé van Pinxteren. Weekblad "De Molen", 30 april 1997. Uit: Rosmalense mensen. Collectie: Henk de Werd.

bestuurslid van het Veefonds en voorzitter van een studieclub op agrarisch gebied, waarvan hij al 30 jaar lid was. In 1974 werd ik kringvoorzitter van de Vee- en Vleescentrale, waarvan ik al 16 jaar lid was. In 1978 kwam Van Pinxteren in de gemeenteraad toen het CDA met zeven zetels uit de verkiezingsstrijd kwam. 16 Jaar bleef hij lid van de raad en hoewel steeds op een verkiesbare plaats kreeg hij ook de meeste voorkeurstemmen. De politiek heeft altijd mijn interesse gehad, maar neemt ook veel tijd in beslag. Vanuit de politiek werd hij voorzitter van het AMW, Algemeen Maatschappelijk Werk, en penningmeester van de Bossche Ommelanden. Door latere fusies kwam een aantal bestuursfuncties te vervallen.....

Afbeelding 14-15; Twee bidprentje van Maria Maas, echtgenote van Frans van Pinxteren. Op het ene bidprentje werd de naam van haar echtgenoot foutief vermeld.

5 Francis van Pinxteren, zoon van Hendrikus.

Met Francis (Frans) van Pinxteren zijn we al weer aangekomen aan de vijfde generatie in deze stamboom. Dat geldt overigens ook voor zijn broers, vermeld onder 5A-5B-5C.

Frans van Pinxteren huwde te Rosmalen op 28-jarige leeftijd op 7 oktober 1910 met Maria Maas, dochter van Godefridus (Geurt) Maas en Helena van Rosmalen. Kijkende naar de naam van haar vader (Geurt/Geurd)

kunnen we begrijpen waarom zij in Rosmalen “Mie van Geurde” werd genoemd. Frans van Pinxteren overleed reeds op 4 augustus 1935.

Uit het huwelijk van Francis van Pinxteren en Maria Maas werden geboren als de zesde generatie in deze stamboom:

1) Helena Petronella Maria van Pinxteren, geboren te Rosmalen op 10 maart 1911. Zie 6A

2) Hendrikus Godefridus van Pinxteren, geboren te Rosmalen op 14 oktober 1912. ZIE 6B

3) Gerardus Christina van Pinxteren, geboren te Rosmalen 10 juni 1914. Hij overleed te 's-Hertogenbosch op 21 januari 1977. Hij huwde met Helena Hendrika Hoedemakers, geboren te Rosmalen op 17 juli 1917 als dochter van Leonardus Hoedemakers en Hendrika Helena Kerkhof. Zij overleed te Rosmalen op 5 februari 1986. Uit het huwelijk van Gerrit van Pinxteren en Helena Hoedemakers werden geboren:

Frans van Pinxteren, Riek van Pinxteren, Mia van Pinxteren, Leo van Pinxteren en Gera van Pinxteren.

Zij vormen de zevende generatie Van Pinxteren in dit familieoverzicht.

Op het bidprentje van Gerardus Christina van Pinxteren lees ik:

Heel zijn leven lang heeft hij zich met hart en ziel ingezet voor zijn gezin. Meer dan 40 jaar lang fietste hij iedere dag naar zijn werk in 's-Hertogenbosch, totdat hij niet meer kon. Maar ook in die laatste jaren zette hij zich in zoveel hij kon voor zijn vrouw en kinderen. Nooit kwam er een klacht over zijn lippen. Hij was dankbaar en blij als hij zag dat zij het goed maakten.....

4) Petronella van Pinxteren. Zij werd geboren te Rosmalen op 13 december 1916 en zij overleed te Rosmalen op 26 november 1998. Zij huwde met Adrianus Johannes Heijmans, geboren te Rosmalen 9 mei 1914 als zoon van Frans Heijmans en Maria van Hooft. Hij overleed te Rosmalen op 6 juli 1971. Uit dit huwelijk werden geboren als de zevende generatie: Frans Heijmans, Ria Heijmans, Adrianus Heijmans, Marinus Heijmans en Nelly Heijmans.

Over Petronella van Pinxteren lezen we op haar bidprentje:

Godvruchtige gedachtenis
aan ons inniggeliefd kindje

MARINUS ANTONIUS
geboren te Rosmalen 4 Sept. en gedoopt 5 Sept. 1950
in de kerk van de H. Lambertus. Overleden te
's-Hertogenbosch in het Groot Ziekengasthuis op
21 Jan. 1951 en begraven te Rosmalen 23 Jan. d.a.v.

FAMILIE ADRIANUS JOHANNES
HEIJMANS-VAN PINKSTEREN
ROSMALEN, 21 JANUARI 1951

God gaf het ons,
God nam het ons,
Gods Name zij geprezen;

't Was veel bij ons,
't Ging weeg van ons,
't Was beter in den hemel;

Daar blijft het ons,
Daar wacht het ons,
Daar zien wij 't eenmaal weder!

Guido Gezelle.

Afbeelding 16; Bidprentje van Marinus Heijmans, zontje van Adrianus Johannes Heijmans en Petronella van Pinxteren. Bidprentjescollectie: Henk de Werd.

Afbeelding 17; Foto van Riek van Pinxteren op haar bidprentje. Bidprentjescollectie: Henk de Werd.

Moeder had een goed hart. In haar huis was altijd plaats. In het begin van haar huwelijk verzorgde ze, naast haar eigen gezin, ook nog haar moeder en schoonvader. Later mochten anderen ervaren dat haar huis een soort zotte inval was. Om iedereen maakte moeder zich bezorgd. De wijzers van de klok liepen langzaam voor haar als iemand niet op de afgesproken tijd thuis was. Haar overbezorgdheid zette wel een domper op haar leven.....

5 Riek van Pinxteren werd geboren te Rosmalen 9 april 1921 en zij overleed te Nuland op 13 augustus 2010. Zij huwde met Koos van Schijndel, overleden op 13 februari 1980. Uit dit huwelijk werden geboren, eveneens als de zevende generatie: Francine van Schijndel. Zij huwde met Bert van Lokven.

Toos van Schijndel. Zij huwde met Tonnie van Hoek.

De kleinkinderen, (Heidi en Marco van Lokven en Ton en Jack van Hoek) en de twee achterkleinkinderen van Riek van Pinxteren, (Bram en Merel) vormen generatie acht en negen in deze lijst. We

lezen daarover op haar bidprentje:

Ons mam was gelukkig met onze pap van wie ze zo jong afscheid moest nemen. Van de kleinkinderen heeft ze volop genoten. Toen er nog twee achterkleinkinderen bijkwamen was ze erg gelukkig, dat ze dat nog mee mocht maken.

6 Antonia (Toos) van Pinxteren, geboren te Rosmalen op 21 december 1925. ZIE 6.

6A Helena Petronella Maria van Pinxteren, dochter van Frans.

Zoals reeds vermeld, werd zij geboren te Rosmalen op 10 maart 1911. Zij overleed te Rosmalen op 23 juli 1991. Zij huwde met Henricus (Hein) van den Broek, geboren te Heesch 13 september 1908 en overleden te Rosmalen op 21 oktober 1959.

Gedenk in uw gebeden en het H. Misoffer
HENRICUS VAN DEN BROEK
echtgenoot van
HELENA PETRONELLA MARIA VAN PINXTEREN
geboren te Heesch op 13 september 1908 en,
voorzien van de laatste H.H. Sacramenten, te
Rosmalen overleden op 21 oktober 1959 en
aldaar op het St.-Lambertuskerkhof begraven
op 23 oktober d.a.v.

Dood en leven hebben hun maandenlange
strijd gestreden. Met moed en sterkte heeft hij
deze strijd gevoerd om te blijven leven, maar
met nog grotere moed en sterkte heeft hij, toen
de basissting viel, de dood uit God's hand aan-
vaard, in het christelijk besef, dat door Jezus'
dood ook onze dood een overwinning is en uit
deze dood een eeuwigheid openblijft, die
geen einde kent.

Ook al begrijpen wij God's raadsbesluiten
niet, we bezitten de zekerheid door ons geloof
in het eeuwig leven, dat wat God doet is wel-
gedaan.

Daarom, dierbare vrouw en kinderen, we heb-
ben samen gelukkig geloofd, samen gebeden en
geloofd; ik blijf bij u, ik bid samen met u, omdat
ik me nog steeds met u verroonden weet. Ik of-
fer voor u allen mijn leven, nog in zijn volle
kracht, opdat gij met sterkte alle moeilijkheden
het hoofd zult kunnen bieden. Blijven we samen
bidden ook met de velen, die goed door ons
waren.

Onze Heer Jezus Christus en ons aller Moeder
Maria helen u, dierbare vrouw, kinderen en
kleinkinderen, om altijd het leven te aanveer-
den en te beleven in het licht van de eeuwig-
heid. Vaartwel, maar ook tot weerziens.

Familie, vrienden en kennissen, helpt ook gij
mij en mijn gezin door uw gebed.

Wees gegroet, o Kruis, onze enige hoop.

+

IN MEMORIAM

Afbeelding 18-19; Bidprentje met foto van Hein v.d. Broek, echtgenoot van Helena van Pinxteren. Bidprentjescollectie: Henk de Werd.

Op het gedachtenisprentje van Helena v.d. Broek – van Pinxteren kunnen we lezen:

Vanuit het centrale punt, dat de laatste jaren de Annenborch was, werd de eenheid, die onze familie is, door haar gestuurd en gewaarborgd. In haar hart was ruimte voor iedereen en zij zorgde er wel voor dat haar liefde onder ons allen gelijkelijk

werd verdeeld. Dankbaar zijn wij, omdat zij het was, die na het overlijden van onze pap, bijna 32 jaar geleden, bijna alleen voor de opvoeding en begeleiding van haar grote familie stond. Als je opgroeit in een groot en gelukkig gezin, besef je amper welke invloed je ouders hebben op hetgeen er later van je zal worden. Het besef van goed en kwaad, respect en eerlijkheid, werd je spelenderwijs of met lichte aandrang bijgebracht. Met een groot gevoel van dankbaarheid denken wij terug aan deze tijd. Omdat zij niemand tot last wilde zijn nam zij, na lang wikken en wegen, het besluit om haar intrek te nemen in de Annenborch. Ook daar maakte ze zich verdienstelijk door zitting te nemen onder andere in de bewonerscommissie.....

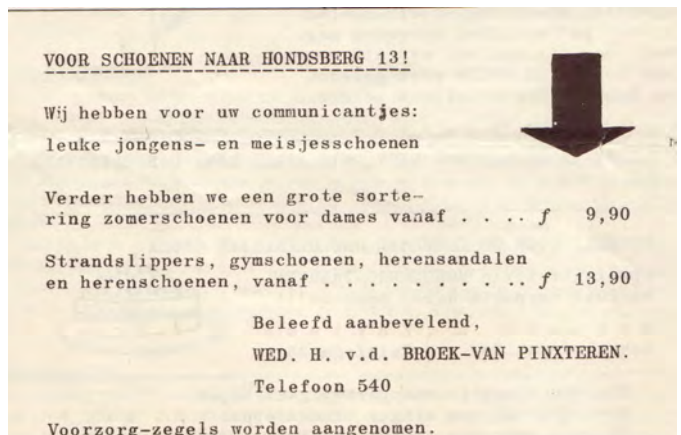
Na het overlijden van haar man startte Leen v.d. Broek – van Pinxteren een eigen schoenenzaak, aanvankelijk vanuit haar eigen woning aan de Hondsbèrg, later vanuit een echte schoenenzaak in “het Ven” te Rosmalen. Die schoenenzaak werd later voortgezet door haar dochter Riet Daleweij – v.d. Broek.

Naar aanleiding van het overlijden van Riet Daleweij schreef Driek van Grette in de Rosbode van 25 september 2009:

Riet Daleweij

Ze waar onder verskillende name bekend in Rusmolle. Van oudsher waar 't Riet van Hèin van d'n Broek of Riet van Leen van Mij van Geurde, mar sens durre tròauw waar 't toch mistenteds Riet Daleweij of Riet van Sjèf Daleweij. Af en toew kwaamp ik ze nog wèl 's tege in Rusmolle. We ware gin onbekende vur mekare. We kwame min of meer uit dezèlfde Krommenhoek èn hullie oudste durske Helma zaat, al wir jòrre geleje, bè -j-ons op de Sancta Mariaskool. Wèllie verskoete dan ók lèlijk toen we 't bericht in de krant laze, dè Riet plotseling van ons hene gegoan waar. We kosse 't nie begrèpe. Mar doar wordt niej um gevraagd. De mins wikt, mar hierbove wordt beskikt. Doar moete wèllie ons bè nirlegge èn dus buige we de kop, ók al duu-g- 't nog zó zeer. Riet hi in heur léve veul meegemakt. Ès kenje krieg ze kenderverlamming. Mi de nõddige heup-èn aander klachte hi ze dè hil d'r léve min of meer meejedrage, mar 't braak heur nie. Integendéél zèlfs. 't Zen diej klachte geweest, die heur in kontakt brochte mi 'n weeshaus in Roemenië. Ik kom doar dadelijk nog op trug. In 1959, 50 joar geleje dus, verloor ze al heure vòdder, zaag ze hoe d'r moeder ès weuw mi 'n gróót

stel jong 't héél moeilijk ha èn dèt doardur thaus ginne vètpot waar. Unnen opgestarte skoenwinkel brocht verlichting. “Vur skoen nor d'n Hondsbèrg nr. 13” adverteerde hullie in 't òuw reklamebloajke “De Molen” van 1960. De prijze die d'rbè stòan, kunne we ons nou nie mer veurstelle. “Luxe damesskoen vur nog gin tien gulde”! Doar moete d'n dag van vandaag 's um komme! In 1962 wier dieje winkel al verplòatst nor de Nieuwstroat in Rusmolle. 't Zen Riet èn heure mins Sjèf geweest, die, mi d'r hil ziel èn zoalighèd, dieje winkel nõdderhand overname, uitbrèijde èn mi veul suuksès 'ne goeien naam bezurgde.

VOOR SCHOENEN NAAR HONDSBERG 13!

Wij hebben voor uw communicantjes:
leuke jongens- en meisjesschoenen

Verder hebben we een grote sortering zomerschoenen voor dames vanaf f 9,90

Strandslippers, gym schoenen, herensandalen en herenschoenen, vanaf f 13,90

Beleefd aanbevelend,
WED. H. v.d. BROEK-VAN PINXTEREN.
Telefoon 540

Voorzorg-zegels worden aangenomen.

Afbeelding 20; Advertentie uit het reclameblaadje “De Molen” van februari 1960. Rosmalencollectie: Henk de Werd.

Vanweges heur klachte ès gevolg van die kènderverlamming, wor ik hierbove al over skrief, wier Riet, vur veul jòrre trug, geweze op 'n kuuroord in Roemenië. Ze gong d'r hene, hat 'r baat bè èn veul genooi èn rakte bevriend mi 'n masseuse van diej kantes, die Riete in 1998 meej naam nor 't weeshaus Cami Spital in Negru Voda, wòr weeskender zaate mi lichamelijke èn gistelike hèndiekèps. Wè ze doar zaag waar mi gin pèn te beskrevè. Ze waar d'r zó ten onderste bove af, dè ze d'r èige skamde um doar foto's af te make. Toen ze weg-gonge èn uit 't zicht ware van dè weeshaus, wier d'n auto stil gezet en hi ze zitte janke ès 'n klèin jong. Zo-veul èllende èn diej kiendjes. Ze besloet doar achterbekare wè òn te gòn doen èn startte 'n aktie vur Negru Voda. Beddegoed, kenderklirre, fruit èn wè snoep vur de kiendjes, spulgoed, middelsène, injectienòlde, ont-

smettingsmiddele en nuum mar glijk op.... 't Waar ammel nôddig èn Riet gong doar vur honderd p-rcènt vur. Collèctebusse kwaame in de winkels in Rusmolle te stoan, ze krieg veul publiciteit in de krante. De vonk sloeg over in ons dÛrp. Minse gawe gèld in de busse of kwame 't spontaan bè Riete in de brievebus dòauwe. D'r wier 'n rikactie georganiseerd. Mi veul gèld vur bedde èn klirre, die ze doar zun kópe èn bepakt èn gezakt, mi vuls te veul kilo's, wòr ze, vanweges 't goei doel, nie vur hoefde te betoale op Skiphol, din ze nog vur de korsemis trug nor 't weeshaus, wor ze ès unne reddende engel wier ontvangen. Vur 't pèrseneel, mar vurral vur de kiendjes doar, waar 't vur d'n uurste keer unnen èchte korsmis. 't Gaaf veul voldoening, mar mi èige óge zaag ze vur de twidde keer, dèt 'r nog òn veul dinger 'n flink tekort waar èn dus gong ze wijer mi heur aktie vur rolstuul, vur nèj was-mesiens, die k'pot ware. Onderweges nor haus buurte ze in 't vliegtuig mi jan èn alleman diet mar heuren wòn over dè weeshaus èn de èllende doar. Unne zakemins, diet glijk hurde, gaaf Riete zen adrès èn beloofde heur gratis vervoer van die rolstuul èn aander dinger. Immel thaus tikte ze rolstuul op de kop, die dur de Rusmollese fietsemakers Jan van Hassel, Cor Kèmps èn Verhallen ùit de Meulenhoek gratis èn vur niks wiere opgeknapt. 'Hier blief 't nie bè. Jòrre òn één stuk hi ze d'r èige ingespanne vur 't weeshaus. Nèj bedde, nèj brille, unnen óógarts, die de jong doar onderzocht, nèj badkamers èn WC-potte, 't ripperere van 't dak dè lek waar, Rusmollese minse die wèrm klirre brèijde vur gienswijt..... tis te veul um 't ammel op te nuume. Èn alted wies ze wèl via via iemes te sjartere die 't vur niks nor Roemenië brocht. 't Kabelbedrijf van Bèrt van der Donk kan doar ók over meeiproate. Ze zaag de vurùitgang, genoet 'r af èn brèijde tegelijk heur werkterrein ùit in d'n omgeving van 't weeshaus èn van Focsani. Vur enkele skooljong doar, die dagelijks zo'n 10 km moese lope nor skool wies ze fietse doar te krège. Skoolbanke van de Hinthumse skool "de Vlieger" gonge dieje kant op. Mi de hulp van iemes wier 'n sòrt van vakantiehaus opgestart èn ingericht. Dè haus krieg de skonne naam van "Mic Rosmalen", wè "klèin Rusmolle" betekent. Dur Riete goei wèrk wier Rusmolle, dè hier op de kaart moes blève, wijt

weg in Roemenië op de kaart gezet. Zo iemes ès Riet verdient 't ók zèlf 's in 't sunneke gezet te worre. In 2001 wier ze, héél terèchte, dur de ùitgèverèij van de "Reader's Digest" benuumd tot "Held van de Maand", krieg ze 'n skon oorkonde doaraf èn unne sjek van duuzend gulde vur heur goei doel. Dur 't Rusmolles Karneval wier ze in 2002 onderskèije mi "de Pronkhaas", vanweges heuren inzet èn vanweges de goei naam die ze Rusmolle bezùrgde wijt over de grènze. Tis dóódzunde dè de titel "Rusmollese van 't joar", die ik ès Driek van Grette oit instelde, nie mer bestu. Wè men betrèft mag Riet dieje titel nog postuum worre toegekend. Ze waar 'n gróte Rusmollese, mit hart op de goei plòts. Loate we hope, dè heur wèrk wordt vortgezet, in 't belang van heur weeshaus èn heur weeskiendjes in Negru Voda. Krèk ès wèllie zulle hul-
lie doar Riete moete misse. Misse is iets anders ès vergéte. Riet Daleweij vergéte? Neej, dè kan ik me niej veur-
stelle.

Afbeelding 21; Foto van Riet Daleweij op haar bidprentje. Bidprentjescollectie: Henk de Werd.

6B Hendrikus Godefridus van Pinxteren, zoon van Frans.

Hij werd geboren te Rosmalen op 14 oktober 1912 en hij overleed op 63-jarige leeftijd in het Groot Zieken Gasthuis te 's-Hertogenbosch op 27 juli 1976. Hij huwde met Antonia (Antje) Hoedemakers, geboren te Rosmalen op 3 november 1912 als dochter van Jacobus Hoedemakers en Catharina v.d. Burgt. Zij overleed te Rosmalen op 21 oktober 1991.

Op het bidprentje van Hendrikus Godefridus van Pinxteren lezen we:

Eindelijk is er een einde gekomen aan dit zo lange lijden. Bij volle bewustzijn heeft hij de sacramenten der zieken ontvangen, verlangend heeft hij uitgezien naar het mo-

ment, dat God hem zou verlossen van dat ziekbed, dat meer dan 20 jaar heeft geduurd. Het was bewonderenswaardig hoe hij in al die jaren toch boordevol zorg was voor zijn vrouw, voor zijn kinderen en kleinkinderen. Natuurlijk heeft het hem moeite, erg veel moeite gekost op bepaalde momenten om te moeten accepteren dat hij niet kon werken voor vrouw en kinderen, dat zijn ziekbed hem afmatte en verzwakte. Maar op zoveel andere momenten was hij zo sterk in het verdragen en dan genoot hij van die onvoorstelbare zorg en liefde van zijn vrouw en zijn kinderen, dan genoot hij van bezoek dat zo trouw kwam, van het leggen van een kaartje, van de duivensport, al bestond dat op den duur alleen maar uit het bijhouden van de uitslag.....

Zijn vrouw Antje van Pinxteren – Hoedemakers was een sociaal en maatschappelijk zeer bewogen mens. Zowel op haar bidprentje als in het Rosmalense weekblad De Molen van 30 oktober 1991 konden we daarover lezen.

In Antje van Pinxterens heengaan is tevens een stukje Rosmalen heengegaan. Als liefde leven is, dan heeft zij haar liefde voor de mensen in Rosmalen getoond. Wat heeft ze niet “gelopen” voor de bejaardenbond. De zorg voor zieken toonde zij in haar inzet voor de kankerbestrijding. Een meelevend hart had zij voor de hartstichting. Van de verenigingen, die gericht zijn op het leven van de medemens, was zij de medeoprichter. Meer dan 50 jaar heeft ze haar liefde getoond voor het leven van de Rosmalense mens.....

Wie kent haar niet, ons aller Antje, 'n ijverige vrouw is Rosmalen ontvallen. Voor iedereen stond zij klaar en niets was haar te veel. Vrouwenbeweging N.K.V., de HEVO, de Hartstichting, maar niet te vergeten 't werk van de kankerbestrijding. Antje was een van de oprichters in 1967 en nooit heeft ze overgeslagen voor deze collecte te werken. De afgelopen zomer had ze haast geen been meer om op te staan, maar toch heeft Antje nog voor haar bussen gezorgd. Dikwijls heeft ze de woorden geuit: “Laat mij er maar voor werken, als ik er maar niets van hoeft te krijgen. Helaas is Antje toch aan deze ziekte gestorven.....

Uit het huwelijk van Hendricus Godefridus van Pinxteren en Antonia Hoedemakers werden geboren:

Frans van Pinxteren, Jacqueline van Pinxteren en Henri van Pinxteren, de zevende generatie, ook hier.

Frans van Pinxteren zette het kruidenierswinkeltje van zijn moeder om in een dierenspecialzaak en is actief, ook op de verkiezingslijst, van de politieke partij Rosmalens Belang.

In verband met de gemeenteraadsverkiezingen van 2006 las ik in “De Rosbode” van 3 maart 2006:

Rosmalens Belang, nummer 18: Frans van Pinxteren
“Geen geouwehoer, stem op de melkboer”, was de leus op mijn SRV-wagen in de jaren zeventig. Toen al was ik politiek actief in m'n durpke. Ik woon al vanaf mijn geboorte, bijna zestig jaar geleden, op dezelfde stek op Bruggen en ben dus een Rosmalenaar in hart en nieren. Moeder had daar vanaf de jaren vijftig een kruidenierswinkel, die ik in de jaren zeventig overnam.

Afbeelding 22; Advertentie uit het reclameblaadje “De Molen” van februari 1960.
Rosmalencollectie: Henk de Werd.

Na een brand in 1983 besloot ik met mijn vrouw een dierenspecialzaak te starten. Daarnaast heb ik 17 jaar gewerkt als conciërge op de Jeroen Boschschool in Hintham en 6 jaar in de beveiliging op het Koning Willem I college. Bijna vijftig jaar geleden kwam ik ‘noodgedwongen’ in de duivenwereld terecht. Omdat mijn vader vaak ziek was, verzorgde ik zijn duiven. Maar eigenlijk had ik meer interesse voor voetbal. Tot mijn 37^e heb ik gevoetbald bij OJC en RKKSV. Intussen ben ik al weer 36 jaar bestuurslid van postduivenvereniging De Zwaluw en heb diverse regionale en landelijke bestuurs- en commissiefuncties binnen de duivenwereld. Samen met Harrie van Zuijlen startte ik 30

jaar geleden de Brabantse Sterrenparade voor actie Zorgenkind. Rosmalen had eigenlijk makkelijk zelfstandig kunnen blijven. Ook daar heb ik me tot het uiterste voor ingezet.....

6 Antonia Adriana (Toos) van Pinxteren, dochter van Frans

Met Toos van Pinxteren begonnen we en eindigen we dit artikel. Zij werd geboren te Rosmalen op 21 december 1925 en stierf te Rosmalen op 19 september 2011. Zij huwde met Marinus van der Els, geboren op 24 december 1921 te 's-Hertogenbosch en overleden te

Rosmalen op 30 april 1971.

Bij haar uitvaart sprak ik het volgende in memoriam uit:

Toos van Pinxteren, Toos van der Els – van Pinxteren moet ik eigenlijk zeggen en voor sommige mensen was het Toos van Mij van Geurde.....

Ze overleed maandagavond 19 september op 85-jarige leeftijd. Ze was van 1995 t/m 2008 een zeer gewaardeerd lid van onze heemkundekring en gedurende vele jaren actief betrokken bij de werkgroepen archivering, tentoonstellingen en Rosmalenaar van het jaar. Samen met Martha van Rosmalen – Pennings, An v.d. Donk – Langens, Sjaan Hoedemakers – v.d. Sluis, Marie v.d. Burgt – de Wit, Joa van Nuland, Henk Langens, Tieske van Creij, “mister” Der Kinderen, Mari van Rosmalen en ondergetekende (Henk de Werd) heeft ze zich ingespannen voor de ordening van het archief in het algemeen en de collectie bidprentjes in het bijzonder. Zelfs in de vakantietijd, wanneer “de Bron” en dus ook “het heemhuis” aldaar gesloten was, gingen de bidprentjes nog veelvuldig door de handen, thuis bij een van de dames, onder het genot van een lekker kopje koffie en een gezellig praatje, “unnen goeie buurt” dus. Het was een gouden tijd voor haar. Tegelijk bezorgde ze de heemkundekring vele parochieblaadjes, richtte ze tentoonstellingen mee in, stond ook klaar wanneer de boel geruimd moest worden en er mocht voorts altijd een beroep op haar gedaan worden wat betreft het toezicht. Ze was een trouwe bezoeker van lezingen en bijeenkomsten in “de Bron”. Ze genoot volop van de kring, vond er een stuk ontspanning, en nam, om gezondheidsredenen en haar hoge leeftijd, met pijn in het hart in 2008 afscheid. Eerder al legde ze haar werk in de werkgroepen neer.

Toos van der Els – van Pinxteren.... Ze heeft het niet altijd even gemakkelijk gehad. Ze werd geboren in 1925 in een warm nest, in een klein huisje, wars van alle comfort voor deze moderne tijd, op de Hondsborg in Rosmalen, vlakbij het Sprokkelbosch. Ze was nog maar negen jaar oud toen haar vader, Frans van Pinxteren, op 4 augustus 1935 overleed en zijn echtgenote als weduwe met zes kinderen achterliet, midden in de crisistijd en een dreigende oorlog. Armoe troef en beslist geen vetpot. Studeren zat er voor Toos, die toch een goed stel hersens mee gekregen had, helaas niet in. Er moest geld verdiend worden om het huishouden mee

In liefdevolle en dankbare herinnering aan Toos van der Els-van Pinxteren

Geboeren op 21 december 1925 te Rosmalen
en aldaar overleden op 19 september 2011.

Eenvoud en zorg voor anderen,
dat maakte jou zo bijzonder.

Toos, ons mam, oma Els werd geboren als jongste van zes kinderen op de Hondsborg in Rosmalen. Hoewel ze op jonge leeftijd haar vader Frans verloor, heeft ze goede herinneringen aan haar jeugd. Na de oorlog leerde ze haar grote liefde Rien van der Els kennen met wie ze in 1949 trouwde. De eerste jaren van hun huwelijk woonden ze in bij haar moeder. Mie in haar geboortehuis, waar ook hun eerste twee kinderen geboren werden. Verdrietig genoeg stierf hun tweede kind een aantal minuten na zijn geboorte. In 1954 verhuisden ze naar een nieuwbouwwoning in de Burg. Nieuwverhuizenstaat waar nog vier kinderen werden geboren. Samen met haar man beleefde ze daar gelukkige tijden; de deur stond altijd open voor familie en vrienden die dan ook graag op bezoek kwamen.

Eind jaren '60 werd Toos ziek en toen ze daar na een aantal jaren weer wak van opknapte, stierf haar man Rien plotseling en viel ze in een diep gat. Haar liefde voor haar kinderen zorgde ervoor dat ze toch vooruit kon en wilde kijken, want zoals ze zelf altijd zei: "Als mijn kinderen het goed hebben, dan heb ik het ook goed." Met haar warmte heeft ze gezorgd dat haar kinderen konden blijven genieten; haar huis bleef een zoete inval voor alle vrienden van haar kinderen. Ook leerde ze om te genieten van dingen die ze zelf leuk vond, zoals het handwerken waar ze menig

uurje in gestoken heeft; vele truien zijn gebreid, spreien gehaakt en schilderen en tafeledien geborduurd door haar. Altijd had ze graag mensen om zich heen, aan alleen zijn had ze een hekel. Toen de kinderen één voor één het ouderlijk huis verlieten, sloot ze zich dan ook aan bij verschillende groepen. Met name het vrijwilligerswerk bij de heemkundekring van haar geliefde dorp Rosmalen heeft ze altijd met veel plezier gedaan.

In de loop van de jaren werd de wereld om haar heen steeds kleiner en ook fysiek werd het steeds minder, maar toch bleef ze van de meest eenvoudige dingen genieten; ze werd blij van een bezoekje, een bloemetje of gewoon een telefoontje, ze genoot volop van de ontwikkeling van haar kleinkinderen en als er iets te vieren was, was ze daar graag bij. Haar belangstelling voor de ander veranderde niet. Ze wist of er iets speelde bij iemand en stak daar dan graag een kaartje voor op. Ze informeerde altijd naar de afloop en als er hulp nodig was, en het lag binnen haar mogelijkheden, dan bood ze die aan.

In juli kreeg ze bericht dat ze een ziekte had die niet meer te genezen was. Hoewel ze zelf aanvoelde dat ze ernstig ziek was, had ze met dit bericht geen rekening gehouden. Haar laatste wens was om thuis te mogen sterven. Vanaf haar ziekbed in haar vertrouwde huis heeft ze alle dingen die ze nog graag wilde regelen, ook zelf kunnen regelen. Haar lichaam was op, maar haar geest bleef tot het einde helder. Ze heeft kunnen genieten van de warme en lieve belangstelling voor haar – waar ze enorm dankbaar voor was – gedurende deze laatste periode.

Omrings door haar kinderen is, na een dagen durende strijd, heel rustig van ons heengegaan Toos, ons mam, oma Els.

Dierbare echtgenote, plotseling zijn wij van elkaar gescheiden, maar de liefde reikt tot over het graf. Mijn dank voor Uw liefde en toewijding. Stel in al Uw zorgen Uw vrouwen op de Heer en Hij zal met U zijn.

Dierbare kinderen, samen met moeder heb ik U voorgeleefd. Ik was gelukkig, als ik U gelukkig zag. Weest tevreden in het leven en weest goed voor elkaar en bijzonder voor moeder, dan zal Gods liefde op U rusten.

Moge hij rusten in vrede.

Voor Uw hartelijke belangstelling en medeleven bij het overlijden en de begrafenis betoond, beduigen wij U onze oprechte dank.

A. A. van der Els-van Pinxteren
en kinderen

Ter herinnering aan

MARINUS ANTONIUS JOHANNES VAN DER ELS

echtgenoot van
Antonia Adriana van Pinxteren

Geboeren te 's-Hertogenbosch 24 dec. 1921
en overleden te Rosmalen 30 april 1973,
nog gesterkt door het H. Sacrament der
Zieken.

Bij dit onverwacht overlijden van deze man
en vader kunnen wij niets anders dan God
danken voor dit voorbeeldige leven.

Als liefdevolle en trouwe echtgenoot is hij
steeds een grote steun geweest voor zijn
vrouw, met wie hij lief en leed heeft ge-
deeld. Hij was een goede en zorgzame
vader, die zijn christelijke plichten met
overlugging vervulde en zijn kinderen voor-
ging in geloof en godsdienstzin.

In onze herinnering blijven voortleven: zijn
geloof, zijn eenvoud en bescheidenheid en
zijn steeds klaar staan voor ieder, die een
beroep op hem deed.

Dankbaar kunnen wij terugzien op een man
en vader, die met hart en ziel geleefd
heeft voor zijn gezin.

Afbeelding 23-24; Bidprentjes van Toos van Pinxteren en haar echtgenoot Rien van der Els. Bidprentjescollectie: Henk de Werd.

op de been te houden. Elk dubbeltje dat binnenkwam was een welkome aanvulling voor het nodige brood op de plank.

Toos in een van de vele gesprekjes daarover:

Krintemik zaat 'r bè-j-ons thaus nie òn. Dè waar 'n luxe die ons moeder d'r èige nie kos pèrmeteere. Toen d'r dan ók zó mar in inne keer op 'ne zondugge-mèrge vur iedereen 'n sneej krintemik op toffel ston, kieke wèllie ons óge ùit èn ons moeder òn èn vroege wètter òn de haand waar. Ze ha, zo zin ze, 'n jungske van bèkker De Wèrd, die 'n flinke brandwond ha op zonne rug, van de pèn af geholpe. Dè ha merakels goed geholpe èn mdùrrum wò d'n bèkker doar wè gèld vur géve, mar dè viet ons moeder niej òn. Ze ha dees gaaf gekrege, niej um d'r òn te verdiene, mar um minse te hëlpe. Uit dankbaarhèd liet d'n bèkker toen 'ne goeie krintemik bezùrge. Die kos ze niej wèigere. Sjonge, wèn fist waar dè vur ons.

Toen ik Toos vertelde, dat ik dat jongetje was, dat zich gruwelijk verbrand had aan de gloeiende kachel in de keuken, keek ze daar van op en ze was apetrots, toen ik vertelde, dat de naam van haar moeder “Miej van Geurde”, bij ons thuis met een diep respect en hoge waardering werd uitgesproken.

Toos trouwde met Rien v.d. Els, zoon van wachtmeester Jan van der Els uit Rosmalen. Vanwege de woningnood trouwde ze thuis bij haar moeder in. Dat was zich behelpen en het vereiste natuurlijk ook voor de jonggetrouwden de nodige aanpassingen. Pas toen er in de jaren 50 van de vorige eeuw een huurhuis vrij kwam kon ze haar benen echt onder haar eigen tafel steken. De mogelijkheid om het huis te kopen werd met beide handen aangegrepen. Rien was een harde werker, ook in de avonduren. Daardoor kon het huis worden aangepast aan de moderne eisen. De zorg voor haar gezin met vijf kinderen – Antoinet, Frans, Rini, Anja en Tony – was bij haar in goede handen. Toos was een gelukkig mens. Maar dan slaat het noodlot toe. Op 30 april 1973, koninginnedag dus, overlijdt plotseling en totaal onverwacht haar man, haar steun en toeverlaat. Net als haar moeder, haalde ze de zilveren bruiloft niet, en bleef ze met de kinderen alleen achter. Het was een zware klap en het heeft haar veel kruim en moeite gekost die klap te overwinnen. Uit een diep dal moest ze

opklimmen en het plichtsbefef, dat ze er moest zijn voor haar kinderen, zal haar daar ongetwijfeld bij geholpen hebben. Goede en slechte dagen wisselden elkaar af. Vreugde was er bij de zilveren bruiloft van haar kinderen. Traantjes echter ook, omdat haar Rien daar niet bij was. Ze hertrouwde niet, zag haar kinderen uitvliegen en ze genoot van de kleinkinderen en haar achterkleinkind. De aankondiging, dat haar tweede achterkleinkind op komst was stemde haar tot grote vreugde. Haar verdriet was groot toen ze het cadeautje daarvoor vroegtijdig moest overhandigen, omdat ze wist en voelde, dat ze de geboorte ervan niet meer zou halen.

De twee laatste jaren zijn voor Toos beslist niet de gemakkelijkste geweest. Haar chronisch gebrek aan lucht, gepaard gaande met een ongekende vermoeidheid, zijn daar mede debet aan geweest. Meer nog dan voorheen keek ze uit naar bezoek. Het alleen zijn begon een steeds zwaardere opgave te worden. De mededeling, die ze in juli van dit jaar kreeg, dat ze ongeneslijk ziek was heeft ze met moeite kunnen aanvaarden. Het afscheid nemen viel haar zwaar. Ze regelde nog wat zaken, zodat ze, zoals ze zelf zei “durre kop rustig kos nirlegge”. Zittend aan haar bed hoefden we geen verstopper te spelen en konden we openlijk

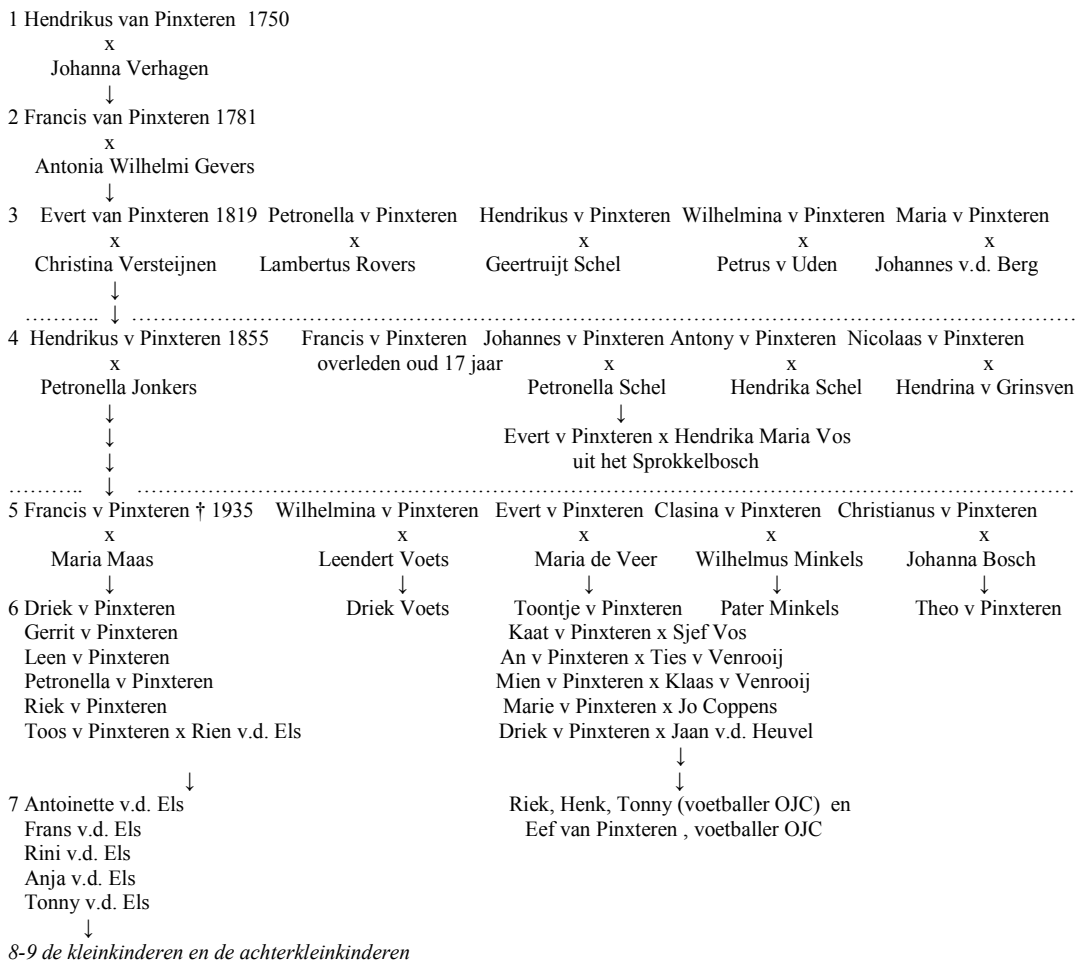
Afbeelding 25; Toos van der Els, derde van rechts, lid van de werkgroep archivering.

over de dood en het hiernamaals wat praten. Toos van der Els is helaas niet meer. 't Zal wennen zijn. De burgemeester Nieuwenhuijzenstraat nummer 51 zonder Toos. Je bent echter pas echt dood wanneer

Afbeelding 26: Herinnering aan de Eerste H. Communie van Anja van der Els, dochter van Toos en Rien van der Els – van Pinxteren. Rosmalencollectie: Henk de Werd.

Tot slot..... Een kort overzicht van de beschreven negen generaties Van Pinxteren

niemand, maar dan ook niemand meer over jou praat of aan je denkt. Dat zie ik voorlopig nog niet gebeuren. Er zijn zoveel goede en mooie herinneringen, die haar, tot in lengte van jaren, in ons midden houden.

Uit het huwelijk van Toos van Pinxteren en Rien v.d. Els werden geboren, eveneens als de zevende generatie:

Antoinette van der Els x Rien Vos.

Frans van der Els x Lien v.d. Heuvel.

Rini van der Els x Thea Baars.

Anja van der Els x Christian Aarts.

Tonny van der Els x Carien v.d. Steen.

Haar kleinkinderen en haar twee achterkleinkinderen vormen de achtste en negende generatie.

De tien kleinkinderen van Toos zijn: Perry Vos, Ronny Vos, Melanie van der Els, Richard van der Els, Marcel van der Els, Roel Aarts, Tom Aarts, Lianne Aarts, Danny van der Els en Melvin van der Els.

Haar twee achterkleinkinderen zijn:

Jade Klarenaar, dochter van Melanie van der Els en Olaf Klarenaar.

Lizzy Vos, dochter van Ronny Vos en Ilze Smulders.

De geboorte van haar tweede achterkleinkind heeft ze, tot haar grote verdriet, niet meer mee mogen maken.

Geraadpleegde bronnen:

- Registers van geboorte, huwelijk en overlijden van de burgerlijke stand van de voormalige gemeente Rosmalen. Internet BHIC, Brabants Historisch Informatie Centrum, / Stamboom.
- Henk de Werd: Collectie bidprentjes.
- Henk de Werd: Knipselarchief Rosmalense Mensen. Hieruit:
- Diverse overlijdensadvertenties van de familie Van Pinxteren, Hoedemakers en Coppens.
- Eef van Pinxteren: Brabants Dagblad 9 januari 2007. De Rosbode 12 januari 2007.
- Theo van Pinxteren: Brabants Dagblad 30 april 1997. Rosmalens Nieuwsblad 30 april 1997.
- De Molen 30 april 1997, De Molen 20 januari 1999.
- “Mie van Geurden” door Driek van Grette: De Molen 13 oktober 1999.
- Frans van Pinxteren: De Rosbode 3 maart 2006.
- Antje van Pinxteren – Hoedemakers: De Molen 30 oktober 1991.
- Jo Coppens: Rosmalens Nieuwsblad 8 oktober 1997.
- Driek van Grette: Riet Daleweij. De Rosbode 25 september 2009.
- Pater Minkels: De Molen en Brabants Dagblad 1963.
- Archiefmap: Rooms Katholiek.
- Rosmalencollectie Henk de Werd.
- Henk de Werd: Rosmalen was een ellendig land. Pagina 52-55.
- Henk de Werd: En de naam is..... HOEDEMAKERS. Genealogie van de familie Hoedemakers. September 2000.
- Spoorzoeker, heemkundig tijdschrift van de Heemkundekring Nuwelant, jaargang 1, nr. 1, januari 1988:
- Stamboom van “mister” Frans van Pinxteren uit Nuland.

Cultureel Funerair Erfgoed in Hintham

Carl Horn

Deel 2

De uitbreidingen van het kerkhof tot 1950

Op 17 juli 1932 verzoekt het bestuur van de parochie de gemeente om het kerkhof te mogen uitbreiden.

De vergunning wordt verleend op 7 september 1932 en pastoor Hoekx tekent op die vergunning aan:

‘Bij deze gelegenheid is het kerkhof der Eerw. Zusters op dubbele breedte gebracht aan de Westzijde’.

Langs de zuidzijde van het oorspronkelijke perceel liep een gracht met dijk. In de zuidoosthoek, vóór die dijk en gracht was een zogenoemde ‘Calvarieberg’ aangelegd.

Op 5 maart 1933 wordt op de Calvarieberg een crucifix geplaatst die was vervaardigd door de beeldhouwers Van Bokhoven en Jonkers.

Op 29 september 1942 werd op die plaats - thans aangeduid met veld K, nummer 9 - pastoor Van Thiel begraven.

In 1943 worden op de Calvarieberg twee beelden geplaatst, voorstellende Maria moeder van smarten en apostel Johannes.

De beelden werden vervaardigd door de firma Swinkels te Sint Oedenrode.

Pastoor Van Thiel is in 1958 herbegraven in het midden van het kerkhof waar tevens een verrijzeniskruis werd geplaatst.

De Calvarieberg werd geslecht; de bestemming van de beelden is niet meer te achterhalen.

Een tweede uitbreiding volgt als in 1934 het bestaande kerkhof te klein wordt. In het kerkbestuur wordt *gesproken over kerkhofvergroting*. Het bestuur vraagt op 11 augustus 1935 aan het gemeentebestuur ‘machtiging om het bestaande kerkhof een 15tal meters verder door te trekken in noordelijke richting (dus naar de pastorie toe)’.

Op 27 augustus 1935 wordt machtiging van de gemeente ontvangen tot uitbreiding en vergroting.

Eind 1935 wordt aan de noordzijde een lengte van 15 meter over de gehele breedte van 28 meter toegevoegd.

De familie Van Erp-van de Kamp levert om niet het zand om daarmee de uitbreiding op te hogen; het zand is afkomstig van hun hoger gelegen weiland aan de oostzijde.

De familie Van Druenen stelt gratis rails en kipkarren ter beschikking en een stoommachine om de zandkarretjes de hoogte op te trekken.

Acht mensen werkten van begin december 1935 tot 18 januari 1936 om 784 kubieke meter grond te verzetten. Kosten f. 687,45.

De uitbreiding werd op 5 april 1936 ingezegend.

De parochie blijft groeien en het kerkbestuur neemt weer een beslissing.

Op 8 november 1940 gaat een verzoek om uitbreiding de deur uit. Reeds op 15 november 1940 wordt van de gemeente machtiging ontvangen voor die uitbreiding.

In 1941 vindt die uitbreiding op eigen grond plaats in zuidelijke richting door het dempen van de gracht met de daar achterliggende dijk. Tevens wordt in westelijke richting uitgebreid met een deel van de tuin en plantsoen van de pastorie.

Ophoging vond plaats door gebruikmaking van het zand dat vrij kwam bij de sloop van de dijk van de kleine binnenpolder.

Ook de eigenaren van de naburige percelen, Jhr.P.J.O. van der Does de Willebois en C.Cooymans stonden het zand van hun dijk af.

De vierde en voor zover valt na te gaan laatste uitbreiding vindt plaats in 1950. Daarover is het volgende opgetekend:

Van Adrianus van Roosmalen was een aanbod binnengekomen om voor een bedrag van 190 gld. het vrijkomend zand uit zijn perceel naast het kerkhof aan ons te leveren ter ophoging van een strook grond te NW van het bestaand kerkhof. Besloten werd hiervan gebruik te maken om in het Noorden een betere rechthoekige vorm te krijgen. De nieuw bij te winnen oppervlakte is groot 108m² die afgenomen wordt van de bijhof 7 x 15,4 meter.

Eveneens werd besloten meer haast te maken met de uitbreiding van het kerkhof in Zuidelijke richting. Nieuwe kerkhofuitbreiding in Zuidelijke richting aan A. v.Roosmalen. 800 gld.'

Tenslotte de afwikkeling.

De Zuidelijke uitbreiding van het kerkhof met ophoging van grond door A. van Roosmalen is geschied voor de som van fl.800. Het nieuw verworven gedeelte wordt aan het Kerkbestuur overgedragen voor fl. 140 en is afkomstig van perceel 1525, genoemd Spijkerskampke, waarvan eigenaar is bovengenoemde Adrianus van Roosmalen.

Het terrein van het kerkhof heeft dan de huidige vorm gekregen.

Op 22 oktober 1944 komen door oorlogsgeweld bij de bevrijding vijf inwoners van Hintham om:

Henrica van Uden, geboren 17 maart 1903, door granaatscherven getroffen; was bijna 12 jaar lang huisvrouwster op de pastorie;

Josephus (Jos) Adrianus Wilhelmus Marie van Gemert, geboren 26 oktober 1877, op straat getroffen door granaatscherven, overleden in het (Hinthamer) park;

Gerardus (Ger) Vriens, geboren 22 december 1871;

Gerardus (Ger) van Kempen, geboren 30 mei 1913, op straat door granaatscherf getroffen;

Willem (Wim) Franciscus van der Tak, geboren 7 november 1931, op straat door granaatscherf getroffen.

Hun namen zijn met die van nog zes andere oorlogsslachtoffers gegrift in het Bevrijdingsbeeld - het beeld van Christus Koning, ontworpen door Charles Grips

uit Vught - dat op het kerkplein staat.

Op 31 oktober 1944 verongelukt door het spelen met een pantservuist Johannes Marinus Petrus Teulings, geboren 17 juni 1928.

De slachtoffers zijn begraven op veld C, nummers 20 tot en met 25.

Vernieuwing / Herinrichting in de jaren 50

In 1952 - de beginperiode van het pastoraat van Nicolaas de Leijer dat liep van 27 april 1951 tot en met 24 juni 1966 - worden er plannen ontwikkeld om te komen tot herinrichting van het kerkhof.

Over de aanzet daarvan lezen we:

In voorlopige voorbespreking werd tenslotte nog ter sprake gebracht de noodzakelijkheid tot aanvragen van nieuwe tarieven voor uitvaartdiensten en Huwelijksmissen en of het niet beter was een nieuw kerkhof aan te leggen, dat beter kan worden onderhouden en soberder en waardiger van opzet is.

De ruimte van de huidige grasvelden D, E, F, G en I moet nog in gebruik worden genomen. De graven van de zusters uit de jaren 1919 - 1952 zullen worden geruimd.

Door het architectenbureau W.A.J.Hansen en ir. N. van der Laan te 's-Hertogenbosch wordt in december 1952 een saneringsplan met tekeningen gepresenteerd.

Het bureau omschrijft het kerkhof aldus:

... het heeft de vorm van een enigszins willekeurige

vierhoek van $\pm 70 \times 65 \text{ m}^2$. Het terrein is omgeven door een haag, in hoofdzaak doornhaag, waarvan voornamelijk de zuidzijde in zeer slechte staat van onderhoud verkeert.

Binnen deze haag is door middel van paden een min of meer willekeurige indeling in velden ontstaan.

Langs de vier zijden is een pad van $\pm 2 \text{ m}$ breedte waardoor ongeveer een vierkante vorm is verkregen.

Dit grote vierkant is door middel van paden onderverdeeld in velden, waarbinnen de graven zijn gelegen.

Midden op het terrein is een rechthoekig deel van $8 \times 20 \text{ m}$ omgeven door een haag, wat bestemd is als zusterkerkhof

In de zuidoosthoek is een Calvarieberg met Calvariegroep opgericht.

Langs de zuid- en westzijde zijn tussen de omtrekpaden en de omgrenzende haag een tweetal gerende stroken grond, waarop gras en lage willekeurig geplante heesters.

Behoudens een enkele boom hier en daar en een rijtje armetierige populieren is er geen beplanting van betekenis aanwezig.

Het saneringsplan wordt dan als volgt geformuleerd.

“Met behoud van de bestaande afbakening van het kerkhofdomein door middel van hagen, is opnieuw binnen deze omheining een gebied bepaald, de eigenlijke ‘hof’ waarbinnen het begraven zal plaats vinden.”

Deze nieuwe bepaling wordt tot stand gebracht door middel van een dikke zoom van levend groen (struiken, heesters) met op de vier hoeken, als accent, een dikke boom. Om in deze ‘hof’ te komen zijn op drie plaatsen doorgangen in de groenstrook geprojecteerd, die eveneens door middel van bomen geaccentueerd worden. Eén dezer drie doorgangen, namelijk die aan de zuidzijde, onderscheidt zich door zijn grotere breedte van de anderen en is dan ook bedoeld als de hoofdingang tot de eigenlijke begraafplaats.

Bij de keuze van de plaats hiervan is uitgegaan van de gedachte, dat het opgaan in processie naar de begraafplaats op een meer waardige wijze kan plaatsvinden.

Tussen de bestaande omheining en de aan te leggen groenstrook zijn rondom brede paden geprojecteerd, die als het ware een singelpad om het kerkhof vormen.

Blijkbaar is het plan te ambitieus geweest. De Calvarieberg is geslecht, centraal is een kruis geplaatst. De graven van de zusters zijn geruimd.

Grote struikelblok voor sanering zijn de reeds bestaande velden met graven bedekt met zerken en andere monumenten.

In 1953 wordt op 5 februari het huidige veld D en op 18 september het veld E in gebruik genomen; de voorgestelde regels voor afmetingen, grafkruisen en indeling worden toegepast.

Na verloop van ongeveer tien jaar zijn we in 1962 op 9 juni toe aan het huidige veld F; op 20 augustus 1970 aan veld G, op 1 oktober 1973 aan veld I en op 2 maart 1976 aan veld J.

De vorm van de oorspronkelijk voorgestelde kruizen is dan nog verder versoberd.

Jaren zeventig en later

In de zestiger jaren is er wat nonchalant omgesprongen met het registreren van gegevens van overledenen.

In het begin van de zeventiger jaren is het kennelijk

zover gekomen dat niet meer goed bekend is welke grafrechten nog bestaan en welke rechten hernieuwd moeten worden. Door een lid van het kerkbestuur wordt ter plaatse een inventarisatie gemaakt in de zomer van 1973 van de dan aanwezige grafmonumenten. Aan de hand van die inventarisatie - de naar de maker de heer Lüers vernoemde lijsten - wordt vanaf dat moment getracht weer structuur te krijgen in de registratie van begraven en de inning van grafrechten.

In dit kader wordt er door het kerkbestuur een Beheerskommissie begraafplaats in het leven geroepen waaraan het beheer van de begraafplaats wordt opgedragen. Zij dient periodiek rekening en verantwoording aan het kerkbestuur af te leggen. Er worden regels opgesteld en vastgelegd in een Reglement.

Als leden van de commissie worden aangezocht de dames Finy en Riet van der Steen en de heren Henk Stevens en Harrie Brouwers. De taken zijn zo verdeeld dat de dames het administratieve deel van opsporing en inning voor hun rekening nemen en de heren zich belasten met de feitelijke uitvoering van het onderhoud van het kerkhof.

Het eerste tiental jaar wordt schoorvoetend een manier van werken gezocht. Als in enig jaar naar het oordeel van het kerkbestuur een teveel aan grafrechten geïnd dreigt te worden, wordt er een halt geroepen onder het motto *“aan het kerkhof mag niet verdiend worden”*.

In de oude wet op de Lijkbezorging was een bepaling opgenomen dat de gevraagde bijdragen slechts kosten-dekkend mochten zijn.

Daarbij is kennelijk voorbijgegaan aan het gegeven dat de gevraagde rechten een redelijke prijs moeten vormen voor kosten gedurende tien komende jaren en dat dus een reserve aan grafrechten in de balans dient te worden opgenomen.

Eerst onder het bewind van een nieuwe penningmeester is er in 1988 een schuchter begin gemaakt met het vormen van een reserve wegens vooruitbetaling. In de voorgaande jaren was de opbrengst amper toereikend om achterstallig onderhoud te plegen.

Na het aantreden van bedoelde penningmeester wordt vanaf beginjaren tachtig een kaartsysteem gebruikt - ontworpen en aangelegd door genoemde dames Van der Steen - waaruit, naast de onder hun bewind bewaard gebleven administratie, een beeld is te vormen van lopende rechten en plichten.

Dan treedt op 1 juli 1991 de nieuwe Wet op de lijkbezorging in werking. (Zie deel 1 van dit artikel). Dat is aanleiding tot hernieuwde vastlegging en een beter toegankelijk maken van de hiervoor genoemde vastleggingen.

In de nieuwe wet is ook voor begraven voorgeschreven

- sedert 1955 gold dat reeds bij de crematie - een identificatie en een registratie. Doordat een vuurvast steentje met nummer in de kist wordt gelegd, staat na het begraven of de crematie vast, van welke overledene de overblijfselen of de as afkomstig zijn.

Volgens de Wet op de Lijkbezorging is een houder van een begraafplaats verplicht een register bij te houden van alle daar begraven lijken en bijgezette asbussen met de daarbij behorende registratienummers en een nauwkeurige plaatsaanduiding. Deze registers moeten openbaar zijn, dat wil zeggen dat aan belanghebbenden de gelegenheid moet worden verschaft desgevraagd de registers te raadplegen.

Op een plattegrondtekening van de begraafplaats kunnen de vakken met letters en de afzonderlijke graven in cijfers worden aangegeven. Het register kan de vorm bezitten van een computer- of kaartsysteem met verwijzingen naar de plattegrondtekening.

Uiteraard dienen ook de verleende rechten, de verleningen en de bijzettingen te worden opgetekend.

Al na een jaar na in werking treding van de nieuwe wet, in 1992, wordt de kerkhofadministratie geautomatiseerd, aanvankelijk als schaduwbestand van het bestaande papieren kaartsysteem. Sinds 1998 werkt de

verantwoordelijke voor beheer van het kerkhof, auteur dezes, met een bestand in het databaseprogramma Access van Microsoft. Het bestand in Access draagt de naam Kerkhof.

De gegevens van het kerkhofbestand in het computersysteem zijn ontleend aan:
het 'Liber Defunctorum' (zie deel 1) en een aantal begraafregistertjes van de pastoors, het 'Liber Defunctorum' van de Hinthamse parochie Willibrordus (1967-1977), de lijsten van de toenmalige kerkmeester van de parochie J. Luërs (*3-8-1907, + 7-4-1984), het kaartstelsel van Riet en Finy van der Steen, leden van de kerkhofcommissie, en de bidprentjes en gedachtenisplaatjes afkomstig van de genoemde dames Van der Steen. De prentjes en plaatjes zijn na verwerking afgegaan aan de Heemkundekring Rosmalen.

Familie van der Velden

Drika van der Velden op weg naar de kerk en dus op haar 's-zondags gekleed; op de achtergrond vermoedelijk Wim Duffhues. Deze foto moet zijn gemaakt in de jaren zeventig van de vorige eeuw.

Alweer enige tijd geleden kreeg de redactie van Rosmallafoto's en teksten aangeleverd van Henk van Bakel, afkomstig van de familie van zijn vrouw. De foto's zijn niet alleen mooi, maar de teksten die erbij horen, maken het geheel nog mooier, omdat ze echt over Rosmalenaren gaan en voor veel mensen mooie herinneringen oproepen. Navraag bij Henk leerde dat het materiaal afkomstig was van de enkele jaren geleden overleden Ad (Broer) Tibosch, oud-redactielid van Rosmalla. Hij was zijn hele leven in positieve zin "bezeten" van de Heinis, zijn geboortegebied.

Ook was Ad volop bezig om de Beerse Overlaet in beeld te brengen. Krien van Hirtum, eveneens oud redactielid en groot kenner van het Rosmalen uit de jaren 1940-1970, stelde als aanvulling op dit verhaal ook nog materiaal beschikbaar. De redactie is al deze mensen dankbaar! En hij vertelt: "Toen wij in de Dorpsstraat woonden (tot 1955) waren onze overburen Mèntje van de Velden en familie (huis waar Piet Hoefs woonde en nu Computer-shop Levix is)".

Familiefoto van de familie Van der Velden-Versteegden, gemaakt op het erf van haar boerderij op de Heinis, in ieder geval gemaakt vóór 13 jan 1950 .

Op deze foto staan: Achterste rij staand: Antoon van der Velden, Anna van der Velden, Antje van der Velden, Pietje van der Velden en Driek van der Velden.

Zittend: Mien van der Velden, Dien van der Velden, Mèntje van der Velden en Drika en Jans van der Velden. Op deze foto ontbreekt zoon Jan van der Velden, die op 11 nov 1937 door een bedrijfsongeval op de Hedelse Brug verongelukte.

Prachtige staatsiefoto van Wilhelmina (Mèntje) Versteegden (1872-1953) met Brabantse poffer. Zij trouwde in 1891 met Jan van der Velden; uit dat huwelijk kreeg zij 10 kinderen.

Jan van der Velden (1912-1937), afgebeeld op jonge leeftijd; hij was als timmerman aan het brugdek van de Hedelse Brug werkzaam, toen hij door hij wegschuiven van een juk in de Maas viel en verdronk.

Driek van der Velden, vrijgezel, wonende op Heinis nr. 8 (G. 205) met zijn moeder, de weduwe Mèntje van der Velden-Versteegden en zijn twee ongetrouwde zusters: Jans en Drika van der Velden. De boerderij bestaat nu nog steeds, maar is deerniswekkend verbouwd en thans o.a. in gebruik als kantoor-magazijn. Driek overleed op 24 mei 1949 op 51 jarige leeftijd aan een hartstilstand tijdens het melken van een koe.

Prachtige Brabantse boerderij Heinis nr. 8 van Mèntje van der Velden-Versteegden, gemaakt tussen 1940 en 1950. De gehele familie verhuisde op 13 januari 1950 naar de Dorpsstraat G. 71 (later o.a. slagerij van Piet Hoefs). Op de foto staan Jans van der Velden (links) en Piet van der Velden, later getrouwd met Jan van der Sluijs uit Den Bosch, die muzikaal was en in de Fanfare speelde.

Nogmaals Harry

Er zijn sinds het overlijden van Harry Coppens heel wat verhalen over hem over tafel gegaan. Er spreekt respect en dankbaarheid uit. De redactie van Rosmalla dook nogmaals in het archief en vond bijgaande foto. Voor velen misschien bekend, maar hij blijft aardig om te bekijken. Als hommage aan Harry, maar ook als tijdsbeeld: grote gezinnen, prachtige boerderij, “zondagse” kleding!

Foto ter gelegenheid van de 25-jarige bruiloft van de familie Coppens-Hanegraaf, gemaakt voor de boerderij aan de Schoolstraat door Fotopersbureau 'Het Zuiden' uit 's-Hertogenbosch op 6 juni 1948 (collectie Stadsarchief 's-Hertogenbosch)

Op de achterste rij v.l.n.r.: Albert, Wim, Harrie, Theo, Jan en Cor.

Midden v.l.n.r.: Door, Faas, Kaat en Dien.

Voor v.l.n.r.: Jo, Mina Coppens-Hanegraaf, Francien, Bert Coppens en Mieke

Katholiek Thuisfront

Tiny Kappen en redactie

In deel 8 van Rosmalla Extra, verschenen in 1997, kwamen alle Rosmalense Indiëgangers voor het voetlicht. Daarin was ook sprake van een nieuwsblad "Contact", dat door enkele thuisblijvers verzorgd werd. Het blad vertelde over belangrijke en minder belangrijke zaken die tijdens het verblijf van "onze" jongens in Indië, in Rosmalen plaatsvonden. De dorpsgenoten aan het andere einde van de wereld zullen van die nieuwtjes gesmuld hebben.

In latere afleveringen van Rosmalla is er regelmatig over "Contact" gesproken. Tiny Kappen is bezig met het digitaliseren van dit nieuwsblad en attendeerde de redactie van Rosmalla op de waarde ervan. "Contact" geeft ons nu nog een aantal serieuze en vermakelijke wetenswaardigheden uit de jaren rond 1950. Veel plezier ermee!

Op verzoek van de redactie van Rosmalla maakte Henk de Laat tekeningen bij de tekst, waarvoor dank.

"Contact" is bedoeld als maandblad voor de jongens uit de St. Lambertus parochie, die als militair in Indië zijn. Het wordt verzorgd door Katholiek Thuisfront. Wij willen jullie regelmatig op de hoogte houden van wat er zoal in Rosmalen gebeurt. Zo zal er een band, contact, bestaan tussen jullie aan het front en in Indië en wij hier in de achterhoede.

Wie zijn er zoal aan 't Thuisfront?

Commandant: Mijnheer Pastoor!

Staf: vier jongens en vier meisjes uit de verschillende standsorganisaties. Troepen: Kath. Actie, Jonge Boerinnen, Jonge Boerenstand en Kajotters.

Wat voert het Thuisfront zoal uit?

Onze eerste was natuurlijk gericht op geld, wat een onmisbare passe-partout is. Zo werd Rosmalen dan enkele dagen onveilig gemaakt door 'n troep bedelaars van het goede soort. Het ging goed! De mensen gaven gul, overal ondervonden ze het meeleven van de mensen. Toen ze dan ook bijeenkwamen om de buit te tellen waren ze meer dan tevreden. Een derde gedeelte ging naar het "Hoofdkwartier" voor de bouw van militaire tehuizen, de rest was voor kerstpakjes.

De dames trokken er op uit en al heel spoedig zag je ze

weer terug met boeken, scheerapparaten, aanstekers, enz. Het leek wel of Sinterklaas nog moest komen, maar die was juist weer naar Spanje terug.

Terwijl de meisjes pakten, kropen de jongens nog eens in de schoolbanken om de brieven te gaan schrijven.

Een hele toer, tenminste aan de gezichten te oordelen.

Er werd hard gewerkt tot laat in de avond. Wie dacht er aan de klok? Tot opeens een paar nonnekes voor ons stonden. Die waren nog maar eens uit bed gestapt in de mening dat er inbrekers aan het werk waren. Woensdag voor Kerstmis ging alles naar het postkantoor voor de grote reis.

Met Kerstmis zat half Rosmalen te puzzelen voor de militairen; misschien puzzelen ze wel door tot Kerstmis 1947, het was moeilijk genoeg.

Ondertussen zijn we weer met de bus rond geweest voor nieuwe pakjes, maar nu moet je nog wel geduld hebben, het varken is nog niet vet.

En nu dan "Contact". Wij hopen, dat er niet alleen door de leden van het Thuisfront in zal worden geschreven. Wanneer jullie iets op je lever hebben, dat ook leuk is voor de andere jongens, pen dan even!

Ken je het spreekwoord van het schaap en de dam?

Wie zal de eerste zijn?

Een kort woordje van den Pastoor!

Beste Jongens!

Vooreerst: Hoe maken Jullie het in de tropen? Wij zouden op 't ogenblik wel een zonneschijntje van jullie willen hebben; wij zouden daar beter mee zijn, dan met het schepje kolen, dat de minister voor de huishoudens in 't vaderlandje heeft bestemd. En dan meent hij nog dat hij buitengewoon voor ons gezorgd

heeft! Maar wij komen er wel door, evengoed als Julie. Geen zorgen. Want, daar dacht ik aan: Gij zijt ook niet alleen met uw eigen kracht in de Oost! De Engel, die u hier al bijna of ruim twintig jaar heeft vergezeld, is met u naar het verre land. Houdt hem in ere en vertrouwt hem in alles.

Hij, van hoger natuur dan wij, heeft macht van God overal, wat minder is. Groet hem dagelijks als een vertrouwde vriend, en gij zult ondervinden, dat niets u deren kan, als hij u beschermt.

Ik hoop dat hij eens de reis met u weer terug maakt naar het vaderland.

Dan is alles OK.

Toneelnieuws

De plaatselijke toneelverenigingen hebben zich in dit seizoen van hun beste zijde laten zien. Als eerste trad voor het voetlicht de bekende toneelvereniging "O. en V." die het toneelstuk opvoerde, getiteld; "De Rode Adelaar" En gezien de grote publieke belangstelling, mag geconstateerd worden dat het drama zeer in de smaak viel. Het stuk speelt zich af in de tijd van de Spaanse burgeroorlog. Jan van Hoof speelde den titelrol op de van hen bekende wijze. Het stuk was zeer effectvol, vooral door de uniformen en de diverse oorlogsgeluiden.

Medespelers waren: Jan van Hoof, H. Tibosch, H. van der Heijden, Cor van den Berg, Jan Wetser, Theo Vos, Guus Verzantvoort, H. Coppens, Janus Spierings, Janus van Nuland en Wim van der Plas.

Regie: Tony Schmeick.

Een geheel ander toneelspel werd opgevoerd door de voor een Jaar opgerichte toneelvereniging van de R.K.J.B. Zij voerde namelijk op het prachtige kerstspel "Peerke de Sukkelaar". En gezien de vijf opvoeringen mag geconstateerd worden, dat 't succes enorm was. Deze jonge toneelvereniging is op de goede weg en zal in de toekomst nog zeker van zich laten horen. In Peerke de Sukkelaar werd iedere rol zonder uitzondering, goed gespeeld en het zou niet eerlijk zijn, namen te noemen, daar alle spelers lof toekomt. Hier volgt dan een korte inhoud van het stuk.

(Weergave van de inhoud van het stuk, dat draait om een smokkelaarsbende op de grens van België, die door toedoen van Peerke de Sukkelaar in de kerstnacht hun leven beteren)

Tot slot verdient vermelding het **prachtige decor** van Jan Verstegen. Zo'n decor is in Rosmalen nog nooit geweest. Het was een zwaar naar schitterend karakterstuk, dat zonder uitzondering goed is vertolkt. Medespelers waren Lies Hermens, Harry Coppens, Ben Tibosch, Hendrik van der Biezen, Jos van der Biezen, Jac Westerlaken, Janus Coppens, Jan van Crey, Jan van Wanrooy, Jos Dollevoet en Gret Heijmans. De regie was in goede handen bij Jan van Venrooij!

Voor de leden van de Gote en Kleine H. Familie werd in de zaal van Jo verstegen door de toneelgroep uit Kaatsheuvel opgevoerd "De eenzame hoeven". Vooral de rol van de gebochelde, werd prachtig vertolkt. Er was tevens nog een loting zodat iedereen tevreden was. Na afloop van dit stuk gaf de regisseur nog een toegift ten beste, hetwelk geweldig in de smaak viel bij het publiek.

Dus Rosmalen heeft de laatste maanden op toneelgebied flink kunnen genieten.

En tot slot we hebben een nieuwe zaal, namelijk 'n grote danstent van Karel de Veer, waarin plm. 600 man geplaatst kan worden. Deze zaal werd enige weken geleden voor het eerst gebruikt, er werd een stuk opgevoerd ten bate van een noodkerk in Venlo.

De volgende keer hoop ik jullie weer wat te kunnen vertellen wat er in Rosmalen heeft plaats gehad.

Cheerio

Hallo, hallo, hier is de nieuwsdienst van Rosmalen

We steken maar direct van wal.

■ Op 5 januari 1947 brak brand uit in café J. Schel, het pand stond al in lichte laaie voordat de familie het merkte, voorbijgangers zagen de vlammen uitslaan en waarschuwde de bewoners. De bossche brandweer verleende assistentie en was binnen zes minuten na het uitbreken van de brand ter plaatse. Deze mannen waren spoedig, door de vorst en de felle wind, in een ijspak gehuld. De bovenverdieping brandde geheel uit, gedeeltelijk werd de inboedel nog gered. De wind stond gelukkig gunstig, zodat de smederij en het belendende perceel dat bewoond werd door de wed. Th. Van Lithvan Rosmalen behouden bleef. Het gehele huis was echter al ontruimd. Veel plezier had zij (Drika de schoenmaker) er niet meer van gehad want de volgende

dag is zij ten gevolge van de schrik plotseling aan een hartverlamming overleden. Wel tragisch hè.

■ Op 12 januari 1947, 's morgens onder de eerste H. Mis brak wederom brand uit, ditmaal was het de noodwoning van Piet van Creij, in de Kreijenhoek. Piet zei: "O het is niet zo erg, we trekken wel weer in de schuur, de volgende week bouwen we wel weer op." En inderdaad zaterdag na het uitbreken van de brand begon hij te bouwen en dinsdag daaropvolgend woonde hij met zijn gezin reeds in de nieuwe woning en nog in een beter huis dan eerst. Wat zeg je daarvan?

■ Niet alleen door de jongens zijn er in Rosmalen toneeluitvoeringen gegeven, maar de meisjes lieten zich ook eens van hun beste zijde zien, doordat de toneelclub van de Boerinnenbond op dinsdag 4 en woensdag 5 februari 1947 op de planken verscheen. Opgevoerd werd "Het meisje in de schaduw", spel in drie bedrijven. Het stuk dat door de meisjes goed werd gespeeld, viel bij het publiek (alleen dames hoor!) goed in de smaak. Nog werd voor het voetlicht gebracht een blijspelletje "Het dol geworden daghitje", wat de lachspieren danig in beweging bracht, zodat de mensen voldaan huiswaarts keerden.

■ Verder vernamen we nog het heuglijke nieuws dat er wederom een tweeling is geboren in het gezin Albers-van Nuland in Escharen. De moeder kennen jullie wel hè, dat is een echte Rosmalense namelijk Drika van Bert Joosten. Hun gezin was reeds gezegend met een drieling (drie meisjes), daarna één zoon, vervolgens een tweeling (een zoon en dochter) en nu een Beatrix en Irene. De gelukkige ouders proficiat hoor!

■ Op de laatste vergadering van Katholiek Thuisfront maakten we kennis met sergeant van Amelsfoort, die onlangs per vliegtuig is teruggekeerd uit Indië en ons inlichtte omtrent het verblijf der jongens in onze Oost, wat zeer interessant was. We kregen hierdoor een beter inzicht wat wij als het Thuisfront het beste voor onze militairen kunnen doen. Tot de volgende keer jongens, hou je taai!

B.B. Interview

Louis van Amelsfoort is thuis. Dat was het grote nieuw in het dorp. Wij natuurlijk als de kippen er bij om hem te vragen eens op onze vergadering te komen. Maandag jl. heeft hij ons 's avonds van 8.00 tot 10.00 uur verteld over de reis, Amerika en Indië, over jullie liefhebberijen en ontspanning. We kunnen nu veel beter jullie leven indenken. Het is fijn om eens iemand te spreken die zelf militair is en van alles op de hoogte. Hij deed ons verschillende ideeën aan de hand. En nu een vraag.

Zijn er onder jullie misschien die er speciale liefhebberijen op na houden als dammen, schaken, tekenen, fotograferen en/of ontwikkelen?

Laat dan even weten welk materiaal je graag zou hebben. Als het in ons vermogen is sturen we het op. Afsproken. Maar vlug, want pakjes blijven lang onderweg.

Adres: Katholiek Thuisfrong, G 72, Rosmalen.
"Sta!"

Burgerlijke Stand

■ Dineke Pennings en Tiny Heijmans waagden zich in het huwelijksbootje. Evenals Thera van den Wassenberg en Michael 'n Pool. Goede reis.

Er waren ook blijde ouders

■ Klaasje Venrooij en Mien van Pinxteren met een kleine Frans

■ Bij Engels kregen ze 'n Anna Elisabeth Maria

■ Wim Voets en Nelly van Rosmalen een Jan

■ Frans Meurs en Mien van den Heuvel 'n Truusje

■ "Venrooijke" kreeg een zoon Marinus

■ Annie Voets en Joh. Kruysen 'n Theo

■ Pietje van Uden en Tonny van Schijndel: Antoinette

■ Gret van Nuland en Mina Schippers: Gerarda

■ Hempke Pek 'n Albertje

■ Bij Piet van der Vliert 'n Alberdina

Tot zover het jonge leven; proficiat.

Heel onverwachts gingen hemelen:

Drika de Schoenmaker, Tina Verstappen en Bertha van Herpen. R.I.P.

Sportvaria

Het is zondagmiddag. De wind giert over de velden en wegen en jaagt met gigantische kracht tegen de ruiten, als zoekt hij evenals mens en dier naar een warmer

heenkomen. Het is koud en zover men kan kijken ligt de sneeuw, soms op hele hopen gewaaid. Ik zit bij de kachel waarin een natte blok hout moet trachten enige warmte te maken. Ik ril en denk met genoeg naar de in het verschiets liggende zomer en ook aan jullie, jongens in Indië. Onwillekeurig gaan dan mijn gedachten terug naar de afgelopen zomer 1946 en ook naar de sport. Hoe dachten we er over vorig jaar deze tijd. Neem bijvoorbeeld O.D.I. Wie had toen durven zeggen dat O.D.I. dit jaar om de laatste plaats moest vechten.

Nu O.D.I. 2. Deze ploeg staat vierde op de ranglijst, welke negen clubs bevat. Dus geen slecht resultaat.

Ja maar dan het derde elftal. Wat zeg je daarvan? Kampioen van de afdeling. Zoals ik al eerder zei, zitten er momenteel in Indië ook O.D.I. supporters of leden. Ongetwijfeld ook van het derde elftal. Wij bieden dit elftal ook namens jullie van harte onze gemeente gelukwensen aan.

Als Bert Plas dit leest rijzen zijn haren ten berge, hij zet zijn hoed eens af, glimlacht en krabbelt eens op zijn hoofd, waarvan zijn haren van al dit O.D.I. misères en ook omgekeerd de successen hem verlaten hebben. Toch moeten we hem ook even feliciteren. Zo'n voorzitter, daar kan onze voetbalclub op bouwen. Als de training nu nog eens drukker bezocht werd wel dan was hij ten volste tevreden.

Ook de junioren doen flik hun best. Vooral O.D.I. a.

Dit was het voetbal.

Nu even iets voor antivoetballers. Ondergetekende blijft natuurlijk neutraal. We noemen deze keer nog even biljarten. Dit jaar is er weer een winterwedstrijd georganiseerd in het dorp. De uitslagen waren: 1. Zwarte Laken, Maliskamp (jantje van Dijk) kampioen der eerste zestallen. 2. K.O.T. (Dorus Heijmans). 3. Groene Laken (H. van Dijk). 4. Pommerans (H. van Alphen). Alles natuurlijk onder s.e.&o.

Ik ben geen sportjournalist, al hebben ze me door Katholiek Thuisfront daarvoor wel aangewezen en neemt u me het daarom maar niet kwalijk als er misschien iets in mocht staan wat niet juist is. Misschien ook heb ik iets verkeerd beoordeeld. Dus spring maar niet uit je vel maar denk maar "laat hem maar zwammen".

Nu nog iets over **diverse sporten** en clubs uit Rosmalen. Volgende keer gaan we met de trein op stap door heel Nederland.

Wist u dat Piet van Creij de prachtigste wedstrijd heeft

gespeeld tegen de Vlijmense Boys. Jammer dat ze nog moesten verliezen, ofschoon ze met 4-1 voor de rust, nee tien minuten voor het einde nog voorstonden. Zijn spel leek wel "hoge school" voetbal (met een kleine "h"). Als

onze burgemeester dit zou lezen, glimlachte hij eens en dacht: "Nou dan had je vroeger Quick uit Nijmegen moeten zien". O ja, wist u dat onze burgervader vroeger een uitstekend voetballer is geweest. Hij heeft meerdere malen in het Nederlands elftal gespeeld. Momenteel beoefent hij een andere tak van sport namelijk tennis. Wist u dat.

Wist dat Adr. Heijmans (de lange) dit jaar bij de biljartwedstrijden uitblonk met een gemiddelde van 15! Ik geloof dat we met een moyenne van 1 t/m 3 ruimschoots genoeg zouden nemen. Hij is overigens een speler met goede kwaliteiten, want zijn gemiddelde heeft niet zelden hoger gestaan. Meermalen is hij kampioen van Den Bosch geweest.

..... Tenslotte de konijnenfok-vereniging.

Ook dit jaar is er weer een tentoonstelling gehouden, doch de uitslag weet ik nog niet te vertellen. Bij jullie in Indië zitten reeds apenliefhebbers. Hebben jullie daar nog geen apenfokvereniging opgericht?

We zullen deze week Jos van Berkel de konijnenverenigingsvoorzitter eens gaan interviewen. Ook Ties de Veer zullen we eens opzoeken. Misschien Bert Plas wel.

Als jullie wat te vragen hebben over sport, schrijf dan s.v.p. aan Katholiek Thuisfront, p/a G 72, Rosmalen, dan komt het wel in mijn bezit en zullen de vragen zo spoedig mogelijk beantwoord worden.

Tot de volgende keer!! Peter

HEEMKUNDEKRING ROSMALEN

DANKT ZIJN SPONSORS

Boundless Business Consultancy	Heihoeven 53	5244 GK	Rosmalen
Donatus Ond.Verz. Maatschappij	Hoff van Hollantlaan 8	5243 SR	Rosmalen
Timmers Bouwbedrijf bv.	Heikampweg 6	5249 JX	Rosmalen
P.Hoedemakers & Zn. bv.	De Grote Elst 40	5246 JP	Rosmalen
Apotheek Rosmalen-Berlicum	Oude Baan 9	5242 HT	Rosmalen
Dinos B.V,	Weidestraat 32	5241CB	Rosmalen
Ginderzande bv.	Raadhuisstraat 51	5241 BK	Rosmalen
Soos Satisfaction	Fort Alexanderstraat 31	5241 EX	Rosmalen
Dura Vermeer Bouw Rosmalen bv.	Stationsplein 1	5241 GN	Rosmalen
Dierenspecialzaak Nico van den Berg	Oude Baan 3	5242 HT	Rosmalen
Lambermont Groep	Burg. Wolterstraat 1	5241 EM	Rosmalen
Piels bv. Technisch Installatiebedrijf	Vinkenveld 6a	5249 JP	Rosmalen
Sanidrome Van Grinsven bv.	Stadionlaan 167	5246 JT	Rosmalen
Gebr. Voets Weg- en Waterbouw	Vinkenveld 4	5249 JP	Rosmalen
De Kentering	Dorpsstraat 54	5241 ED	Rosmalen
Car-O-Tech	Hoogstraat 5	5258 BA	Berlicum
v.d.Weide Holding	Pastoor de Leijerstraat 5	5246 JA	Rosmalen
Bouwbedrijf van Niftrik	Friezenstraat 2	5249 JS	Rosmalen
Bouwmans Oliehandel bv.	Westeind 2	5245 NL	Rosmalen

HEEMKUNDEKRING - ROSMALEN